

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America
Sworn circulation 17,700
Issued every Tuesday
Subscription rate:
For members yearly\$0.84
For nonmembers\$1.00
Foreign Countries\$3.00
Telephone: Randolph 3012

GLASILO K. S. K. JEDNOTE
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

Najveći slovenski tednik
v Zdrženih Državah
Izhaja vsak torek
Ima 17,700 naročnikov
Naročnina:
Za člane, na leto\$0.84
Za nečlane\$1.00
Za inozemstvo\$3.00
NASLOV
uredništva in upravnništva
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 3012

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 7. — No. 7. CLEVELAND, O., 15. FEBRUARJA (FEBRUARY), 1927. Leto XIII. — Vol. XIII.

CLEVELANDSKE NOVICE.

—Dne 15. februarja je minulo leto, odkar je umrla Mrs. Ana Stepic, soproga blaginjskega društva sv. Vida, brata Ignac Stepic. V ta namen se je vršila v domači farni cerkvi peta sv. maša za dušo. Stepicova družina je v današnji številki "Glasiila" priobčila tudi lepo spominsko posmrtnico. Bodi pokojnici ohranjen blag spomin, naj v miru počiva.

—V drugi polovici meseca marca priredi umetnik H. Gregory Perušek razstavo svojih slik v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu. Direktorji Slovenskega Narodnega Doma vabi tem potom vsa kulturna društva in vse one osebe, ki se zanimajo za umetnost ter so tudi voljni sodelovati, na se stanek, ki se vrši v Slovenskem Narodnem Domu, v dvorani št. 2, novo poslopje, in sicer v ponedeljek 28. februarja zvečer ob osmi uri. Na tem sestanku se bo volil odbor, ki bo vodil to prireditve. Apiliramo na vsa kulturna društva v Clevelandu in okolici in na posameznike, da se v kolikor možno velikem številu udeležijo tega sestanka in s tem pokažejo, da se zanimajo in znajo tudi ceniti umetnost in da so voljni pripomoči do resničnega uspeha.

—Predsednik Coolidge bo 22. t. m., na rojstni dan George Washingtona, govoril po radio postaji v Washingtonu. Washingtonska radio postaja bo zvezana v ta namen s 36 drugimi radio postajami po Ameriki, tako da bo predsednikov govor lahko poslušalo nad 20,000,000 ljudi. Nikdar v zgodovini sveta se ni zgodilo še kaj enakega. Coolidgev govor se bo razločno slišal tudi v Londonu, ker bo londonska radio postaja zvezana s KDKA radio postajo v Pittsburghu in z WGY v Schenectady.

—Na skrivnostni način je umrl po celi naselbini znan trgovec z zlatinjo John C. Hueter 5373 St. Clair Ave. Njegovo truplo so našli mrtvo v ozadju njegove trgovine v ponedeljek okoli osme ure jutraj. Ali je bil umor ali kaj, se ne. Smrt Hueterja je izzvala splošno presenečenje v naselbini.

Naporna morská vožnja.
Halifax, N. S., 12. februarja. — Pred štirimi dnevi je semkaj prispel potniški parnik "President Harding" po jako naporni in težavni vožnji. Se ko se je nahajal sredi stroja, je počila glavna cev pri stroju za kurjavo, vsled česar so morali potniki, 700 po številu, tri dni v temi preževati, ker je tudi elektrika razsvetljava popolnoma odpovedala. Ker se rabi na tem parniku olje namesto premoga za gonilno moč, so za nadomestilo istega tri dni kurili z drvmi.

Posledice poroke v zraku.
Atlantic City, N. J. — Pred sedmimi leti se je tukaj v aeroplanu 3,000 čevljev visoko poročil Samuel Bate iz Philadelphije z Mrs. Louise Wolfe iz New Yorka. Te dni je Mrs. Bate vložila tožbo za ločitev zakona, ker je njen mož ravnal z njo vedno slabo.

ZOPET MESETARIJA

Zdražbar "Glas Naroda" zopet skuša nametati blata na glavnega predsednika K. S. K. Jednote.

To pot se je poslužil zapisnika odbora seje, vršče se meseca januarja. V članku na debelo piše, da je tajnik Josip Zalar omenil na seji, da je treba gledati na to: kakšne člane pridobivamo v Jednoti in ne koliko da jih pridobimo.

Na to pa "Glas Naroda" komentira, da glavni predsednik drugače ravna, da hoče vse spraviti v Jednoto.

Menda je članarjem pri "Glas Naroda" že zmanjkalo vsakega materiala za članke? Ako bi znale krave čitati, bi se prav gotovo smejale "Glas Narodu," na tako smešljivo pisanje.

Prvič se čudim, da se "Glas Naroda" toliko zanima za gospodarstvo pri naši Jednoti, ker dobro vem, da ga boli naš napredek in da nam istega ne privošči. Še nikdar ni bil naklonjen naši Jednoti, pa se vedno vitka v njeno poslovanje.

"Glas Naroda" meni ne mora najmanj dokazati, da sem jaz skušal potegniti v Jednoto kako osebo, ki ne bi bila vsestransko zmožna, zdrava, katoliška ali neopravičena do vstopa v našo Jednoto. Moj klic je bil in še ostane: "Vsak katoličan, ki je več kot 16 in manj kot 55 let star, in ki lahko prestane zdravniško preiskavo in priseže spoštovati Jednotina pravila, lahko postane in je njegova dolžnost, da postane Jednotin član."

Na ta klic smo mi vabili zadnja leta člane v našo Jednoto. Krajinski in vrhovni zdravniki so odgovorni, da Jednota dobiva zdravo članstvo. Da pa je naša Jednota katoliška, to pa menda ve tudi "Glas Naroda," kakor vedo oni, ki so pri volji prisesti na njena pravila.

Naj ve "Glas Naroda," da je v Ameriki do 200,000 katoliških Slovencev. Do leta 1924, oziroma do mojega nastopa je Jednota štela borih 13 tisoč ali malo čez od vseh 200,000 Slovencev, bivajočih v Ameriki. Ne vem, ali se je dotedaj gledalo samo na to, kdo bo vreden, da postane član te katoliške Jednote, ali je bil kateri drugi vzrok, da ni v 30 letih dosegla večje kvantitete in dobre kvalitete? Upam, da je bilo vedno dovolj dobrih katoličanov na razpolago.

Ako naša Jednota ne more narasti več kakor je narasla v 30 letih izmed katoliških Slovencev v Ameriki, potem bi bilo bolje, da ne bi eksistirala, ker je preponizevalno za tako velik in katoliški narod!

Vem dobro, kaj je menil "Glas Naroda," namreč, da bo mene zopet očrnil in napravil sovraštvo in slabo sumnjo med odborom in članstvom.

Zopet povdarjam: Ker naša Jednota ni vam ljuba, in ker vem, da vas boli naš napredek, vam ponovno svetujem, da opravljate rajši svoje poslovanje, nas in pa gospodarstvo Jednote pa pustite nam. Konvencija v Clevelandu leta 1923 nas je postavila gospodarjem; zadovoljna z našimi deli je naša zadnja konvencija v Pitts-

PROTEST

Mi, člani društva sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa., zbrani na redni seji dne 6. februarja t. l. smo odobrili sledeči protest:

Mi odločno protestiramo proti švigašvargarskemu listu "Glas Naroda," ki neprestano in na ostuden način blati našega velezaslužnega glavnega predsednika brata Antona Grdina, bodisi že v člankih, ali pa v koloni Petra Zgaga.

Mi vemo, koliko dobrega je že sobrat Anton Grdina storil za našo K. S. K. Jednoto, kakor tudi vemo, koliko dobrega je že storil za povzdigo skupnega slovenskega naroda. Vemo pa tudi, da ravno to vse "Glas Naroda" neizrečeno peče, ker ravno naša K. S. K. Jednota pod neumornim vodstvom našega glavnega predsednika napreduje.

Mi svetuje članom naše dične K. S. K. Jednote, da dajo takemu breznačajnemu listu kot je "Glas Naroda" za njegovo nečedno delo — zasluzeno plačilo.

Vam pa, sobrat Anton Grdina, kličemo: Le krepko in neustrašeno naprej se za večjo K. S. K. Jednoto in za blago našega skupnega milega slovenskega naroda!

Odbor:
Anton Bevc ml., predsednik,
Anton Tomšič, blaginjak,
John Pelhan, tajnik,
Frank Kira, zapisnikar.
Canonsburg, Pa., 7. febr. 1927.

Ponesrečen pri delu.
Včeraj (14. t. m.) dopoldne nam je došlo iz Pittsburgha, Pa., telefonično poročilo, da je bil jutraj pri delu v neki železnicarji v Pittsburghu ubit sobrat Lovro Cestarič, član društva sv. Mihaela, št. 163, K. S. K. Jednote. Pokojnik je bil rojen v Glini na Hrvatskem ter star 32 let. V Pittsburghu zapušta ženo in dva otroka, tukaj v Clevelandu pa dva brata. O tem tragičnem dogodku smo takoj obvestili Stanko Cestariča, brata pokojnega, ki živi na 6507 Juniata Ave. Pogreb se vrši v sredo dopoldne. Prizadeži družini naše sožalje. Pokojnik naj v miru počiva!

Visoka zavarovalnina.
New York. — Znaní tukajsní premožni pogrebnik Fr. E. Campbell je dal te dni svojega 14-letnega sina Franka zavarovati za en milijon dolarjev za dobo 20 let. Vsled tega je mladi Frank najbolj visoko zavarovan deček v tej deželi; njemu sledi znani mladi kino igralec Jackie Coogan, ki je zavarovan za \$650,000.

burghu zopet izvolila in nam poverila vse gospodarstvo. Mi smo in bomo prav lahko brez članarjev okrog "Glas Naroda" vodili gospodarstvo naprej; to rej čemu ne bi mogli pri "Glas Naroda" izhajati, ne da bi delali zdražbe pri naši Jednoti. S tem, da dražbarite, ste spravili že par članov iz Jednote. Zdjaj mi poročajo, da je že nekaterim žal, da so vas poslušali; torej bolje za vas in Jednoto, da se za njene razmere več ne ogrevate.

Anton Grdina, glav. preds.

ROJ. DAN WASHINGTONA

Dne 22. februarja t. l. bo poteklo 195 let, ko je zagledal luč sveta (leta 1732) najbolj čislani Amerikanec, oče naše domovine, nepozabni George Washington, prvi predsednik Združenih držav. Ta dan je v mnogih naših državah zapovedan ali postaven praznik.

O življenju pionirja naše Unije, ki je največ pripomogel, da so Združene države dosegle svojo neodvisnost, smo pri raznih prilikah že dosti pisali. Prav je in umestno, da se njegovega rojstnega dne zopet spominjamo, ter kot vzornemu Amerikancu in velikemu domoljubu kličemo: Večna mu bodi slava!

Ameriški minister zbežal iz Lizbone.
Washington, 12. februarja. — Državni departament je prejel iz Lizbone na Portugalskem brozjavno poročilo, da je ameriški minister F. M. Deering zapustil svoje mesto in zbežal proti domovini. Tozadevno poročilo se glasi sledeče: "Situacija v Lizboni je jako resna, ter bo trajala še več dni. Minister je bil prisiljen zapustiti svoj urad, ker so uporniki večkrat poslopje s strojnimi puškami obstreljevali."

Čuden način samomora.
Youngstown, O., 11. februarja. — Nedaleč od tukaj živi 55-letni farmar Edvard Wener si je danes jutraj končal življenje na čuden način.

Kmalu, ko je vstal, se je podal v hlev k živini. Da si konča življenje je ravnal sledeče: Najprvo je napregel močnega konja, zatem pa sebe čez život in vrat prepel z dolgo verigo, katero je pritrdil na eni strani močnemu tramu ob zidu, na drugi strani pa h konju.

Zatem je pognal konja, ki je na ta način svojega gospodarja umoril. Ko so prišli njegovi sorodniki v hlev, so našli farmarja mrtvega, ker mu je veriga okrog vratu zlomila tilnik.

Povišanje plače.
Na podlagi sklepa občinskega sveta mesta Cleveland, O., bodo dobivali mestni uslužbenici (delavci) po 55 centov plače na uro namesto 50 centov. Ta priboljšek bo znašal letno okrog \$80,000.

Molitev za mir.
Washington, 12. februarja. — Federalni svet protestantovskih cerkva v Ameriki je izdal svojim duhovnikom oklic, da naj tekem februarja in marca svojim vernikom priporočajo moliti za ohranitev svetovnega mira. Do tega koraka so protestante napotili težavni problemi, ki ogražajo mir med Ameriko, Mehiko, Nicaraguo, Kitajsko in Evropo.

PUEBSKE NOVICE

Vedno slišimo pregovor "Everybody's business is nobody's business." Vsi smo čakali in želeli, kdaj bomo imeli kako veselico, pa od nikoder nič. Tako ne bo nič. Porodila se je stvar, ki ni everybody (vsak). Samo 15 jih bo notri, ali taka koleša, ki se vrtijo. Organizacija smo krstili "Social Activity." Imen ne bomo še objavili, ker se morajo prej pokazati, da so taka koleša, ki se vrtijo in vedo, zakaj se vrtijo. Seveda bodo delovali po nasvetu cerkvenega odbora, ki je letos 14 mož močan, tedaj, to bo njih Advisory board. Zaspancev se bojimo.

Dne 20. februarja bo prva pesem tega odbora. Mladi sami so pri seji povdarjali, naj se priredi kaj takega, da bo ugajalo ravno tako starejšim, kakor mladini. So djali: "Naši stari postajajo preveč počasni in sitni, če nimajo kaj razvedrila; naš narod je rad vesel in kadar ni vesel, je še sam nase jezen.

Kako so jo zadel, se mora pokazati v nedeljo zvečer 20. februarja v šolski dvorani na Eller vrta. Zabavno toda v smislu in duhu naših rojakov, strogo "Parish party," domača veselica v polni meri. Se pri plesu se bo vpoštevala starejša korenina. Jerman-Suštar orkester bo ogreval tudi utrujene, da se bodo vrtili z gibnimi nogami bistre mladine. Mladi svet hoče ustreči starejšim, in tako hoče "Social Activity board" prirediti veselice tudi nadalje.

Seveda hočemo vplesti v prijetni venec te veselice tudi kino, tombolo, petje, šaljivo predstavo, dobri prigrizek in bogve kaj še. Odbor je iznajdljiv. Začne se ob pol sedmih in bo trajal dokler poželijo vesela srca. Vstopnina vsebuje tudi lepo nagrado, ki se bo podelila.

Opravičena želja rodoljubov je, da se naši mladi med seboj bolj spoznajo, se medsebojno spoštujejo in kar je treba s svojimi zaljubijo in slednjič zaročijo, priložnost ima svojo moč.

Poročati moram tudi žalosten dogodek: Jožeta Steblaj in njegovega 16-letnega sina Toneta smo izročili materi zemlji. Mr. Steblaj, doma iz Zelimlja, je odšel pred šestimi leti v hribe, Victor, da bi si hitreje kaj pridobil za svojo precejšnjo družino. Imel je najem (lease) del Portland rudnika, kjer mu je slo vse povoljno. Dne 5. februarja je šel na svoje delo s sinom in tam jih je zaslulo. Starejši sin ju je šel klicat za večerjo ter našel nesrečna. Oče se je še oglasil, pa ko so ga odkopavali, se je porušila velika plast nanj ter ga takoj usmrtila. Rajni zapušta njemu enako skrbno vdovo Cecilijo, rojeno Kralj, doma iz Dobrega polja in pa šestero otrok.

Jože je bil od mladega pri društvu sv. Jožefa, št. 7, K. S. K. Jednote, in Tone je ravnal prestopil iz mladinskega oddelka v odrasli, žena je pa tudi pri društvu sv. Ane, tedaj smo jima priredili zares krasen pogreb. Rajni je bil teden po prej v Puebli po opravih ter je sprejel sv. zakramente. Se-

ZAHVALA

S tem izrekam javno zahvalo vsem cenjenim krajevnim društvom K. S. K. Jednote iz Clevelanda, ki so se dne 30. januarja t. l. v tako lepem številu udeležila našega drugega Jednotinega dneva, oziroma slovesnega sprejema v Slovenskem Narodnem Domu; hvala tudi zastopnikom društev št. 85 in 101 iz Loraine za udeležbo. Iskrena zahvala Rev. B. Ambrožiču iz Detroit, Mich., za njegov krasen govor pri tej prireditvi.

Dalje izrekam lepo zahvalo za nastop pri sprejemu: Rev. Omanu, Dr. Omanu, Dr. Maliju, sobratu J. Zulichu, Leo Kushlanu, Math J. Grdina, Al. Žužeku in Ivan Zupanu, Miss Mary Svete, Josephine Ogrin, Ana Oražem in bratu Skebetu ml. Hvala sobratu Stanley Mahnič in A. Strniša jr., ker sta pomagala pri blaginji. Hvala sobratu Josip Ogrin, Ig. Stepič, A. J. Fortuna, Mart. Zernjal in John Melle, ker so pomagali pri bari. Hvala vrlim kuharicam: Mrs. Ivani Pelan, Mrs. Helena Mally, Mrs. D. Sterniša, Mrs. John Zulichevi, Mrs. Zele z Addison Rd., Mrs. Kasu-nich in Mrs. Pikiševi. Hvala gospodičnam Menart, Novak, Svete in Ogrin, ker so stregle pri večerji. K sklepu izrekam tudi najlepšo zahvalo znanemu svetličarju Jim Slapniku, ker je oder za to prireditve tako lepo in povsem brezplačno okrasil.

K sklepu omenjam, da se je Slovenski Narodni Dom zopet najelo za 30. oktobra t. l., ko se bo vršil naš tretji Jednotin dan.

S sobratскими pozdravi, vdan vam **Anton Grdina**, glavni predsednik K. S. K. J.

veda se je vse trudilo omiliti po možnosti njih pretresljivo gorje. Naj mi Bog pridene, kar je nam nemogoče.

Se nekaj: Mr. Josip Suštar, 2131 Routt, veljak naše naselbine se je ponesrečil in zlomil nogo pod kolenom. Poulična kara je tresčila v truck, na katerem se je peljal. Ker je že dal časa bolan na eukrovi bolnici, se bo zdravil bolj počasn.

Francka Znidarski, 18 let stara, je tudi poročena od avtomobila. Voznik, ki jo je zadel, je bil menda precej napit, torej se je nesreča pripetila po nerodnosti; upamo, da se dekle pozdravi in da ne bo nič pohabljen. Francka je hčer spoštovane družine Josipa in France Zupančič, iz 918 E. B. St.

Operaciji se je mogla podvreči Miss Mary Vodišek, hči Mr. Anton Vodiška, 300 Park St. Videti je, da se kmalo pozdravi.

V St. Mary's bolnišnici se tudi povoljno zdravi po nevarni operaciji Mrs. Mary Skubic, soproga Mr. Matt. Skubic, 1508 Spruce St.

Mama deklica, 12 let stara Jennie Mišmaš, hčerka Mr. Mike Mišmaša, 1248 Bohman je precej dobro prestala operacijo za apendicitis.

Mr. Luka Bergant iz Secundo, Colo., je tukaj v Minnekapoli bolnišnici, kjer so mu morali odrezati nogo pod kolenom.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE.

Gimnazijski ravnatelj v pokopju — Fr. Wiesthaler umrl. Dne 26. januarja je v Ljubljani nenadoma umrl Frank Wiesthaler, gimnazijski ravnatelj v pokopju in vladni svetnik. Rajnik je bil rojen leta 1849 v Celju; prišel je leta 1874 za profesorja na ljubljansko gimnazijo, kjer je deloval do leta 1885; do leta 1888 ravnatelj gimnazije v Kranju, ki je tisto leto časno prenehala; tedaj je postal ravnatelj nižje gimnazije v Ljubljani, nastanjen v Beethovenovi ulici; ostal je temu zavodu ravnatelj tudi, ko se je izpolnil z višjimi razredi in se preselil na Poljane. Po 35-letnem službovanju kot vladni svetnik je stopil v pokoj.

Ravnatelj Wiesthaler je bil odlični znanstvenik, spisal je celo vrsto razprav in nekaj izvirnih šolskih knjig.

Dne 28. januarja popoldne so pokopali zemeljske ostanke pokojnega gimnazijskega ravnatelja Fr. Wiesthalerja. Pogreb je vodil šentpeterski župnik g. Janko Petrič ob asistenci treh gr. duhovnikov. Blagoslovljenja trupla pred hišo se je udeležil tudi pokojnikov sošolec, preživelni knezskoof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Pevski zbor je pokojniku v slovo zapel gniljivo žalostinko "Benti mortui."

Pogreba se je korporativno udeležilo dijaštvo druge realne gimnazije s proforskim zborom na čelu. Med ostalimi številnimi udeleženci smo opazili rektorja univerze dr. Lukmana in več univerzitetnih profesorjev, prosvetnega načelnika dr. Lončarja, mestnega komisarja Mencingerja, predsednika višjega deželnega sodišča Babnika, veliko število srednješolskih profesorjev ter cela vrsta pokojnikovih učencev in častilcev ter zastopnikov raznih kulturnih organizacij ter številno občinstvo.

V Cerkljah ob Krki so pokopali 20. januarja g. Mihaela Omerza, očeta g. profesorja v zavodu Franca Omerza. Mož je bil strokovnjak v postavljanju in urejanju novih vodnjakov.

Smrtna kosa. — V Braslovcah na Stajerskem je umrl 63-letni Vinko Rojnik, tamošnji organist in cerkovnik. — V Škofiji Liki je umrl v visoki starosti 75 let posestnik, klubčar in bivši načelnik gasilnega društva Andrej Jamnik. — V Hrastniku je umrl mesarski mojster Viktor Birtič, star 31 let. — V Ljubljani je umrl Fran Krušič, magistratni uradnik.

Finančni stražnik ubil kmeta. V Hercegovini je šlo sedem revnih kmetov iskat dela. Spotoma so nanje naleteli finančni stražniki. Ker so mislili, da so hitopapci, so jih hoteli aretirati. Ker se niso pravčasno sporazumeli, so hoteli kmetje pobegniti. Raditega je nek stražnik streljal za njimi in pogodil kmeta Radkoviča v vrat. Bil je takoj mrtve. Po preiskavi na licu mesta je sodnik odredil, da se dotični stražnik razoroži in zapre. Ustreljeni Radković je imel pri sebi samo en dinar in kos kruha.

Društvena naznanila in dopisi

Društvo sv. Cirila in Metoda,
št. 8, Joliet, Ill.

S tem se naznanja članom in članicam našega društva sklep zadnje (januarske) seje, kakor sledi:

Po prihodnji redni mesečni seji dne 20. februarja priredi društvo zabaven in družaben sestanek v počast našemu poštenemu in skrbnemu društvenemu tajniku bratu Math Bucharju za njegovo neprestano trudapolno 20-letno delovanje v prid društva in Jednote in ker je bil zopet se za naprej izvoljen za tajnika. Naše društvo mu želi še mnogo let zdravje in srečo, da bi nam vodil tajniški posel še leta in leta!

Zatorej ste vsi člani, članice in tudi člani mladinskega oddelka (otroci) uljudno vabljeni na to prireditev. Kateri se ne boste udeležili prihodnje seje, pa pridite po seji v Slovenija dvorano po tretji uri popoldne. Vstopnina prosta za vse članstvo našega društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, K. S. K. Jednote. Pridite vsi, da se skupno poveselimo!

Pripravljali odbor.

Društvo sv. Mihalja, br. 61,
Youngstown, O.

Na znanje članstvu, da sam primio nova Jednotina pravila od 16. konvencije. Mislim, da bi vsaki član in članica morali da imadu pravila. Mnogo puta se dogodiše takov u društvu; a član si je sam kriv pa veli, da toga nije znao. Ali ovo je mala isprika, pošto, ti moraš da imaš pravila; a ako ih nečeš čitati, kriv si sam sebi. Ako nezaš čitati, daj drugome dati neka pročita na slovenskem ili engleskem peziku.

Stoga prosim cjenjeno članstvo, da se čim večem brojem pridruže sjednice 20. februara, 1927 i da primite pravila. (Opomena: Pravila člana i članice ne stoje ništa).

Člani i članice, koji još nisu dobili koledarov K. S. K. J., neka dojdou 20. februara na sjednicu, pak će ih dobiti. Mislim da će svaki moći da ima po jednog, jerbo sam ih još dobio nekoliko od Jednote.

A sada apeliram na članstvo, da malo bolje poradi na društvenom polju. Mislim, da se može samo ako se hoće. Nemojte mene žaliti ako i imat više pisanja; samo mi dajte delo, ja ću delati.

Svima skupa bratski pozdrav,
John Bajs, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj,
št. 78, Chicago, Ill.

Vsem članicam našega društva se uljudno naznanja, da se vrši naša redna seja v nedeljo, 20. februarja, 1927, ob drug uri popoldne v navadnem prostoru. Opominja se vse tiste, ki kaj dolgujejo, da gotovo poravnajo na tej seji, drugače se bo ravnalo po pravilih. Vse tiste članice, ki še niso plačale in ne vrnila zelenih vstopnic od naše zadnje veselice, naj to storijo najpozneje na tej seji. Vse neprodane (zeleno) vstopnice morajo biti vrnjene najpozneje 20. februarja, drugače jih mora vsaka plačati. Ker je vsaka članica prejela zastoj eno rudočo vstopnico za sebe, se pač upravičeno zahteva, da se morajo zelene vstopnice vrniti ali pa plačati.

Naznaniti moram žalostno vest, da je dne 12. januarja, 1927, umrla naša sestra Josephine Thudeum, ter je bila pokopana dne 15. januarja na pokopališču sv. Jožefa. Pokojnica zapuša moža in osem otrok, v starosti od tri do 17 let. Priporočila se jo v blag spomin in molitev.

Ob enem se pa tudi naznanja, da se je naša zadnja maskaradna veselica dne 16. januarja prav lepo obnesla. V imenu društva Marije Pomagaj se lepo zahvaljujem vsem udeležencem. Prišli so od blizu in daleč, še celo iz Clevelanda sta nas počastila glavni predsednik sobrat Anton Grdina in glavni nadzornik sobrat John Zulich.

Vsem skupaj: Bog plačaj. Posebno zahvalo zaslužijo mase, posebno skupina, ki je njim namenjeno prvo darilo poklonila društvu.

Ker je prost pristop zopet podaljšen, je lepa prilika za nadaljnjo agitacijo. Vsaka naj skuša pridobiti vsaj eno novo članico.

Na svidenje na seji 20. februarja!

Sestriski pozdrav,
Julia Gottlieb, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, št. 119, Rockdale, Ill.

Malo pozno je že, toda vseeno s tem naznanjam imena izvoljenih uradnic našega društva za tekoče leto, kakor sledi:

Predsednica Marija Kostelc, podpredsednica Marija Kovačič, tajnica Terezija Zupančič, zapisničarka Marija Bostjančič, finančni odbor: Frances Lozar, Jospina Malnaric in Antonija Kovačič, zastavonosilke Louise Kovačič, Frances Erjavac, društveni duhovni vodja Rev. John Plevnik, društveni zdravnik Dr. M. J. Ivec.

Tukaj navajam še kratko finančno poročilo za preteklo leto, da bodo članice znale, koliko smo imele pri društvu dohodkov in izdatkov. Dohodki ali prejemki so znašali \$1.181.90.

Izdatki: za podpore \$140, za asement \$1.393.75, za razne druge stroške \$87.85; ostane še v blagajni \$536.42.

S sosestrskim pozdravom,
Theresa Zupančič, tajnica.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Vesela, ki jo je priredilo naše društvo sv. Rozalije, št. 140 K. S. K. Jednote, Springfield, Ill., dne 16. januarja t. l., je izpadla z lepim uspehom. Društvo je namreč zadnji čas glede finančnih razmer zelo pešalo, da smo ga mislile opustiti. V tem oziru smo se pa obrnile za nasvet na našega glavnega predsednika sobrata Anton Grdina. Ta nam je dal korajžjo, upanje in navdušenje, da bomo društvo še naprej vodile. Prav lepa hvala mu za njegovo spodbudo, ker nas je tako ojujnil čes: Le zavijajte rokave! In to smo tudi storile, ter vse je povoljno izpadlo. Tako si je naše društvo zopet opomoglo ter oživelo.

V imenu vseh članic se prav lepo zahvaljujem vsem udeležencem in dobrotnikom, ki so nam v tej zadevi kaj pripomogli, da je bil uspeh tak silajen. Bog vam vsem povrni!

Tudi naše domače društvo sv. Barbare, št. 74 K. S. K. Jednote priredi veselo dne 19. februarja v Slovenija dvorani. Veliko so pripomogli ti člani naši veselici, zato jim moramo tudi me iti na roke. V slogi je moč.

Vsem našim članicam se priporočila, da redno prihajate na sejo. Pripeljite še kako kandidatino s seboj; več ko nas bo, tem bolj bomo napredovale.

S sosestrskim pozdravom,
Ana Librič, predsednica,
Antonija Bressan, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

Naznanjam članicam našega društva, da se bo vršila naša redna seja od sedaj naprej vsa

ko tretjo nedeljo v mesecu, in sicer ob drugi uri popoldne, ter na več kot dosega ob 3:30. Prosim, da to spremembo vpoštevate; zdaj imate lepo priliko, da se boste bolj lahko udeleževale seje.

Apeliram na vas, da se prihodnje seje dne 20. februarja polnoštevilno udeležite; na tej seji bom razdelila nova Jednotina pravila in Jednotine stenske koledarje tistim, katere jih še nimate. Udeležujte se seji bolj redno kot dosedaj; tako tudi bolj točno plačujte asesment; znano je vam, da nimamo denarja v blagajni, da bi ž njim asesment zalagala, kajti asesment je treba poslati na Jednoto vedno točno in o pravem času. Dalje vas prosim, da bi šle na agitacijsko delo za novimi članicami, da nas bo večje število. One cenjene sestre, ki imate že odrasle hčere prosim, da jih pripeljete v naše društvo, saj za tako malo ceno jim nobena druga Jednota ne nudi take ugodnosti kot naša K. S. K. Jednota. Sploh naj bi veljalo geslo, da naj bi vsi dobri katoličani pristopili pod okrilje naše velike K. S. K. Jednote!

S sosestrskim pozdravom,
Mary Udovich, tajnica.
616 Adams Ave.

DRUŠTVO SV. ANE, ŠT. 173, MILWAUKEE, WIS.
Poročilo o naši slavnosti in zahvala.

Z veseljem naznanjamo, da smo dne 23. januarja t. l. po napornem delu dosegli to, kar smo želeli. Označeni dan je naš, še mlado društvo razvilo svojo novo zastavo, ki naj nam bo kot naša klicarka in voditeljica. Vedno ko boste pozvane pod to zastavo na društveni seji, k spremstvu kake naše sestre k večnemu počitku ali h kakim drugim prireditvi — stopimo v vrsto; kajti le s skupnim nastopom bomo izvrševale čast do naše zvezdnate zastave in dolžnosti, katere nam vleva društvo in Jednota.

Omenjeni dan ob deseti uri popoldne so se zbrala naša bratska društva s svojimi zastavami pred cerkvijo v Milwaukee, ki so čakala cenjene goste. Kmalu potem so dospeli okrašeni avtomobili, in sicer so bili v prvem avtomobilu sledeči sobratje glavni uradniki K. S. K. Jednote: brat Anton Grdina, glavni predsednik; Martin Shukle, predsednik nadzornega odbora, Frank Francić, tretji nadzornik in odvetnik Leo Kushlan. V drugem avtomobilu sta sedela boter in botra zastave, Mr. in Mrs. Bregant; za njima 14 fantov in deklet, tovariši in tovaršice zastave. Zatem smo se vsi skupaj podali v cerkev k blagoslovljenju zastave in k daritvi sv. maše. Pri tej priliki smo slišali lep in pomenljiv govor občeznane verskega boritelja Rev. Venceslav Solarja. Takoj po sveti maši smo se skupno odpeljali v dvorano, kjer je bilo pripravljeno kosilo za goste.

Okrog druge ure popoldne so se pričela zbirati društva in občinstvo, tako da je bila dvorana kmalu napolnjena. Popoldanske slavnosti so se udeležila sledeča društva: sv. Janeza Evangelista, št. 65, K. S. K. Jednote, sv. Jožefa, št. 103, K. S. K. Jednote, Marija Pomoč Kristjanov, št. 164, K. S. K. Jednote, Napredne Slovenke, J. P. Z. S., samostojno podporno društvo "Lilija", samostojno podporno društvo "Vijolica", pevski klub "Danica" in pevski klub "Planinska roža."

Poleg že omenjenih glavnih uradnikov so se malo pozneje udeležili naše slavnosti še sledeči sobratje: John Germ, prvi podpredsednik K. S. K. Jednote, Frank J. Gospodarich, drugi finančni odbornik K. S. K. Jednote in sobrat John Tezak, slovenski pogrebnik iz Joliet, Ill. Pogrešali smo osebito Rev. F. J. Ažbeta, bivšega duhovnega vodjo K. S. K. Jednote!

te ter ustanovnika našega društva.

Predsednica našega društva, sestra Ana Spende otvorila slavnost s primernim nagovorom. Temu je sledilo razvije zastave po botru in botri Mr. in Mrs. Bregant, nakar so bile vrsti pevske točke in govori, kakor sledi:

"Naša zastava," zapele tovaršice in članice našega društva; "Naš dom," pel pevski klub "Danica." Pozdravljam Gorenjska stran," pel ženski pevski klub "Planinska roža."

Kot govornik je nastopil Rev. V. Solar ter nam v lepih besedah razložil pomen zvezdnate zastave, kakor tudi dolžnosti do iste. Zatem je bil k besedi pozvan sobrat John Germ, prvi podpredsednik K. S. K. Jednote, ki je v jedrnatih besedah spodbudil članstvo k še bolj agilnemu delovanju za večji napredek na društvenem polju. Kot zadnji govornik je nastopil sobrat Anton Grdina, glavni predsednik K. S. K. Jednote. Predsednica te slavnosti je omenila, da bo sobrat Grdina govoril za tri osebe ali še več; in res, tako je tudi bilo; takega govornika potrebujemo večkrat v letu v naši milwaški naselbini. Celotno nasprotje naše Jednote so odobraval govor sobrata predsednika Anton Grdina. Le tako pogumno naprej! Velika armada članstva je z vami, sobrat Grdina. Potem se je pričel ples in prosta zabava.

V dolžnost si štejemo se zahvaliti vam, cenjeni sobratje glavni uradniki K. S. K. Jednote za udeležbo na naši slavnosti, za vaš trud, ki ste ga imeli. To bomo skušale saj deloma povrniti s tem, da bomo pridno agitirale za nove članice, kar bo v ugled Jednote. Hvala botru in botri Mr. in Mrs. Bregant, dalje vsem tovarišem in tovaršicam in vsem cenjenim društvom za veliko udeležbo. Zahvaljujemo se botru, tovarišem in tovaršicam in društvom ter poedincem za darove v gotovini pri zabijanju žebeljev v zastavin drog. Iskrena hvala moškum in ženskim pevskim klubom, ki so nas razveseljevali z lepim petjem; hvala vsemu občinstvu za udeležbo; hvala vsem onim, ki ste kaj pripomogli do tako lepega uspeha naše slavnosti. Živeli!

S sosestrskim pozdravom za društvo sv. Ane, št. 173:
Anna Spende, predsednica,
Mary Luksich, tajnica,
Barbara Stukei, blagajnica.

IZKAZ DAROV

Nedavno smo apelirale na vsa društva K. S. K. Jednote za pomoč naši ubogi mrtvoudni sestri Ani Vidmar v Eveleth, Minn., članici društva sv. Jožefa, št. 16, Virginia, Minn., da bi ji kupile električni blanket, ker se valed boleznii ne more sama preživljati in je torej odvisna samo od pomoči drugih. Na ta naš oklic in prošnjo so se odzvala sledeča društva in glavni predsednik:

Brat Anton Grdina, glavni predsednik K. S. K. Jednote daroval \$15; društvo št. 1, Chicago, Ill., \$5; št. 2, Joliet, Ill., \$5; št. 11, Aurora, Ill., \$2.50; št. 12, Forest City, Pa., \$10.55; št. 13, Biwabik, Minn., \$3; št. 16, Virginia, Minn., \$14; št. 23, Bridgeport, O., \$2; št. 25, Cleveland, O., \$8.37; št. 29, Joliet, Ill., \$10; št. 33, Pittsburgh, Pa., \$4.50; št. 40, Hibbing, Minn., \$5; št. 41, Pittsburgh, Pa., \$3.55; št. 42, Steelton, Pa., \$10.00; št. 44, South Chicago, Ill., \$6.40; št. 45, East Helena, Mont., \$2; št. 47, Chicago, Ill., \$2; št. 50, Pittsburgh, Pa., \$6.55; št. 52, Indianapolis, Ind., \$5; št. 55, Crested Butte, Colo., \$5; št. 59, Eveleth, Minn., na seji nabrano \$26.65, Rev. Leskovec daroval \$4, skupaj \$30.65.

Št. 61, Youngstown, O., \$5; št. 62, Bradley, Ill., \$2.90; št. 70, St. Louis, Mo., \$3; št. 75, La Salle, Ill., \$5; št. 77, Forest City, Pa., \$5; št. 80 South Chi-

cago, Ill., \$10; št. 88, Mohawk, Mich., \$5; št. 103, West Allis, Wis., \$5; št. 109, Aliquippa, Pa., \$2; št. 110, Barberton, O., \$7.30; št. 115, Kansas City, Kans., \$5; št. 127, Waukegan, Ill., \$20.25; št. 131, Aurora, Minn., \$5.65; št. 132, Frontenac, Kans., \$2.

Št. 135, Gilbert, Minn., \$6.60; št. 144, Sheboygan, Wis., \$5; št. 146, Cleveland, O., \$10; št. 153, Canonsburg, Pa., \$3.65; št. 154, Sheboygan, Wis., \$6; št. 167, Eveleth, Minn., \$15; št. 171, New Duluth, Minn., \$4; št. 173, Milwaukee, Wis., \$5; št. 182, Elkhart, Ind., \$2; št. 188, Homer City, Pa., \$3; št. 193, Cleveland, O., \$5; št. 194, Strabane, Pa., \$5; št. 196, Gilbert, Minn., \$6.25; št. 202, Virginia, Minn., \$2; št. 203, Ely, Minn., \$3; št. 208, Butte, Mont., \$10, in John Pintar, član društva št. 185 daroval po svoji moči \$1. Vsega skupaj nabrane \$331.65.

Ker označena članica ni vedela, da prosimo pri društvih milodare, smo ji oni električni blanket prinesle za božično darilo.

Reva je bila lepega daru tako vesela, da ji je srce trepetalo; svojih udov sploh ne more premakniti, ker je mrtvoudna. Blanket ji jako ugaja in lajša njeno bolezen.

Premislite torej, cenjeni naš sobratje in sestre, koliko dobrega ste tej revsi storili. Zato vam je iz srca hvaležna, ker razvidi, da je še dosti dobrosrčnih ljudi, ki skrbijo za siroto.

V imenu nesrečne sestre Ane Vidmar se na tem mestu prav iskreno zahvaljujemo vsem gorinavednim društvom, ker ste revi pomagali v njeni silni bedi. Posebna hvala tudi glavnemu predsedniku sobratu Anton Grdina za dar in sestri Jurčič iz Gilberta, ki nam je izrazila priznanje, da smo tako lepo delo usmiljenja storile. Še enkrat: Vsem skupaj lepa hvala! Katharina Lushine in Agnes Kochevar, nabiralke, članice društva št. 164 K. S. K. Jednote, Eveleth, Minn.

Zahvala in prošnja iz Detroita, Mich.

V prvi vrsti se moramo javno prav iskreno zahvaliti glavnemu predsedniku K. S. K. Jednote, gospodu Antonu Grdini, da je že dvakrat tako tople priporočil vsem Jednotinim društvom in celokupnemu članstvu Jednote našo tako perečo zadevo, namreč zidanje naše nove slovenske cerkve. Bog mu povrni veliko naklonjenost do nas in ljubeznivost, s katero je obkrožil našo pismo, posebno prošnjo, enkrat pa tudi našo osebno intervencijo v Clevelandu. Priprani smo, da nam je sedaj pot do bratskih src vseh Jednotin članov in članic na široko odprta.

Operti na tople priporočilo gospoda glavnega predsednika stopamo sedaj pred vse brate in sestre križem Amerike, ki nas družijo v eno veliko družino naša dična katoliška Jednota. Imamo veliko nalogo pred seboj: naši na novo ustanovljeni župniji postaviti primerno cerkev, v kateri bomo skrbeli za zveličanje svojih duš. Toda sami bomo le težko kos tej nalogi iz raznih vzrokov, ki jih bomo še pozneje razložili v našem "Glasiu," da se danes naš dopis preveč ne zavleče.

Zavoljo tega smo se odločili, da potrkamo na bratska in sestrka srca katoliških Slovencev in Slovenk v celi Ameriki, posebno onih, ki so z nami vred člani in članice K. S. K. Jednote. Naš napredek bo vsem v čast in ponos, zadeva ene naselbine naj bo zadeva vseh, ki se zavedamo, da je Bog skupni oče naš vseh.

Dali smo narediti lepe kolke (Stamps), eno vrsto s sliko patrona naše nove župnije, sv. Janeza Vianjeja, drugo vrsto s sliko opeke (Bricks). Proda-

jajo se po deset centov. V eni knjižici jih je po 100, tako da znese cena ene knjižice deset dolarjev. Prodajalec dobi 10 odstotkov provizije.

Te kolke bomo v prihodnjih dneh razposlali vsem Jednotinim društvom s primerno tiskano prošnjo. Priložili bomo tudi po en izvod našega "Glasiika," našega farnega glasila, ki izhaja vsak mesec. Iz njega bodo društva mogla dobiti precej natančen vpogled v sedanje stanje naše nove župnije.

Vse brate tajnike, ki bodo to pošiljatev prejeli, prav iskreno prosimo, da ji posvete svojo posebno pozornost. Knjižico s kolki bodo našli opremljeno s pečatom tukajšnjega Jednotinega društva Marija Pomagaj, št. 176 in s pečatom župnijskega urada sv. Janeza Vianjeja.

Lepo prosimo, da začno takoj razprodajati kolke med člani in drugimi znanci, ali pa, ako sami ne morejo, dobe drugo pripravo osebo izmed članstva, ki bo voljna prevzeti to dobro delo. Kolikor ima kdo več prilike, priti med razne ljudi, ki so katoličani, čeprav niso naš odbor, nastoj in ne naši člani, toliko bolj je sposoben, da to delo prevzame.

Trdno upamo, da se bo pri vsakem bratskem društvu našla vsaj ena oseba, ki se bo zavzela za nas in med člani in članicami vzbujala smisel za pomoč Detroitu.

Nabrani izkupicek naj se blagovoli pošiljati na naslov:
St. John Vianney Rectory,
662 Melbourne Ave., Detroit,
Mich.

Na označeni naslov pišite tudi po morebitna pojasnila in tako dalje. Večja društva, tako trdno upamo, bodo razpečala po več knjižic, vsaj eno pa kupila tudi sama in kolke porabila pri svoji uradni korespondenci. Vendar za sedaj nobenemu društvu ne pošiljamo več ko eno ali dve. Lepo prosimo, da nam pišete še po nove, ako mislite, da bi jih mogli razpečati.

Ako je med bratci tega naše apela dobra duša, ki bi rada sama na svojo roko poskusila srečo z razprodajo in priskočila na pomoč, nas bo zelo veselilo, ako nam na kartici naznani natančno svoj naslov in katere vrste "stamps" smemo poslati. Ne bo treba dolgo čakati na naš odziv, to javno in slovesno obetamo.

Torej taka je naša prošnja. Gospodu Bogu se pa priporočamo, naj po posredovanju sv. Janeza Vianjeja gane srca naših bratov in sester in naj jim njihovo bratsko pomoč na drug način bogato poplača.

Ako nam bo gospod urednik dopustil, se bomo pogosto oglašili in poročali javnosti o vseh naših zadevah, posebno o tem, kako mlo ali nemilo nas bo sreča gledala, kar se tiče razpečavanja naših kolkov.

Lep pozdrav vsem bratskim društvom in njihovim članom.
Detroit, Mich., 10. febr., 1927

Joe Elenič,
predsednik društva št. 176.

Rev. Bernard Ambrožič,
predsednik cerkvenega odbora.

Pittsburgh, Pa. — Sobrat urednik: Prosim, da priobčite teh par stavkov iz naše pittsburske naselbine. Vem, da se naši Slovenci tukaj težko spravimo napisati kak dopis v "Glasiu," zatorej sem se jaz nameril nekaj novic sporočati.

Z delom gre tukaj bolj po malem; nič se ne dela tako, kot bi se moralo. Vreme imamo pa tako lepo, da skoro ne pomnimo tako ugodnega vremena meseca februarja.

Naša slovenska cerkev bo priredila veselico s plesom in Euehre igranje kart dne 16. februarja t. l. v K. S. Domu na 57. cesti; začetek ob sedmi uri zvečer. Pittsburski farani ste naprošeni, da se v polnem številu udeležite te veselice, ker čisti prebitek bo namenjen v korist cerkve.

Volitve cerkvenih odbornikov so se vršile na Novega leta dan (1. januarja, 1927), in je bilo izvoljenih 12 odbornikov; zatorej je upanje, da bo naša župnija bolj napredovala kot poprej, ker ste pokazali na dan volitve, katerim možem zaupate s tem, da ste po svojem najboljšem prepričanju glasovali zanje. Zatorej upam, da bo vladala lepa sloga in harmonija med g. župnikom, odborniki in farani.

K sklepu vam ponovno kličem: Vsi, od prvega do zadnjega farana in faranke na naše veselico dne 16. februarja v K. S. Domu ob sedmih zvečer!
Frank Trempus, odbornik.

Pittsburgh, Pa. — Vse vrste novic se čita po listih ali iz našega črnega Pittsburgha so jako piče in še iste včasih ne odgovarjajo resnici.

Naše združeno društvo Marije Device, št. 50, K. S. K. Jednote je zdaj precej oživelo in bodočnost bo pokazala resnico, da je samo v združenju moč.

Nedavno je bil tudi izvoljen novi cerkveni odbor, ki je marljivo na svojem delu.

Hočem tudi tukaj navesti, kako človek lahko napreduje, če pridno dela in se uči. Tukaj imamo edinega Slovence, ki opravlja mestno službo pri ognjegasih (Fire department), pa še tako mladega, ki je postal že kapitan (captain). To je naš nadebudni rojak in sobrat John Rogina, ki je bil rojen tukaj v Pittsburghu dne 16. aprila, 1895; službo pri ognjegasih je nastopil 11. avgusta, 1918 kot "hoseman"; to službo je vršil do 2. julija, 1926, dokler ni postal poročnik ali lieutenant, in zdaj po preteku dobrih sedem mesecev je postal kapitan. Kakor sem že omenil je to edini Slovenec pri ognjegasnem oddelku v Pittsburghu, ki je toliko prestal in se boril pod raznimi političnimi strankami, da je dosegel to precej visoko in častno službo. Mi smo ponosni na našega mladega slovenskega kapitana, ki še ni 32 let star.

Pisec teh vrstic s še mnogimi drugimi prijatelji ti iskreno častita. Le tako naprej, dragi prijatelj. Stori si še marsikaj dobrega za nas Slovence s svojim političnim vplivom ter se ti še v bodoče priporočamo.

Pozdrav,
Joseph Snelor,
član društva Marije Device, št. 50, K. S. K. Jednote.

MLADINSKI DRAMATIČNI KLUB, PITTSBURGH, PA.

Pittsburgh, Pa. — Večkrat citamo v listih, kako se povsod organizirajo med nami razni klubi in društva. Tako smo tudi mi storiili in ustanovili Mladinski Dramatični Klub, katerega tvori izključno le naša mladina. Ta klub bo prirejal naše lepe slovenske, tuintam pa tudi kakšno angleško igro.

Že na prvi seji smo sklenili, da vprizorimo našo prvo igro dne 20. februarja t. l. v Slovenskem Domu, in sicer igro "Stari in Mladi," ki je bila igra na po vseh večjih naselbinah v Ameriki. Igra je zelo zanimiva, prava slika ljudskega življenja v štirih dejanjih.

Kakor omenjeno, je to naša prva prireditev, na katero vabimo vse naše rojake, še prav posebno pa našo mladino, da nam gre na roko, ker take prireditve so zvezane z velikimi stroški. Začetek točno ob pol osmih zvečer. Med dejanji se vrše še druge zabavne točke, tako da boste vsi zadovoljni, da ste nas posetili. Pozdrav!

Louis Kompare, Jr.
5631 Carnegie Ave.

Naprodaj
je hiša na Mason Ave., v Jolietu, Ill., en blok oddaljeno od Center St., ali do ceste, kjer vozi bus. Kupi se naravnost od lastnika za ceno \$6.250. Telefonirajte na 1618 W

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izšla vsak tork.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje: **CLEVELAND, OHIO.**

8117 St. Clair Ave. Telefon: Randolph 7912

Naročnina: \$0.84 Za članke, na leto \$1.80 Za nečlane \$3.00

OFFICIAL ORGAN of the GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the UNITED STATES OF AMERICA

Maintained by and in the interest of the Order. Issued every Tuesday.

OFFICE: 8117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO. Telephone: Randolph 7912.

83

Nov obrednik za slovesen sprejem naših članov.

V kolikor nam je znano, se priporoča celo od strani mero-dajnih oblasti vsem bratskim organizacijam gotove vrste obred-nik (ritual) za sprejem novih članov. Ako to stvar presojamo s teoretičnega in praktičnega stališča, jo moramo končno odo-braviti iz več vzrokov.

V človeškem življenju imamo številno važnih slučajev, ka-tere doživimo samo ob gotovih prilikah, bodisi že v privatnem, društvenem ali javnem oziru. Način in dan teh prireditvev si vsakdo rad za vedno ohrani v trajnem spominu, osobito še tedaj, če se je stvar vršila po kakem lepem obredu, bodisi že doma, v cerkvi, v dvorani ali kje drugje.

Lahko bi rekli, da igra v tem oziru lep obrednik baš pri bratskih organizacijah eno izmed najbolj važnih vlog. Znano nam je, da imajo gotove vrste obrednik skoro vse večje ameri-ške podporne organizacije, ko sprejemajo nove člane; ti obredi so razdeljeni stopnjevalno, oziroma pa redih; v obče so vsi ti obredi tajni.

Kdor izmed članov naše Jednote je že prestal tretjo stopnjo (red) sprejema pri Kolumbovih vitezi, ali pri katoliških borš-narjih ali Moose, ta ima še vedno v spominu oni slovesen dan in ga bo gotovo ohranil do svoje smrti. Obredi sprejema nekaterih tajnih bratskih organizacijah so naravnost čudni, strogi in po-sebni.

Med vsemi slovenskimi bratskimi organizacijami v Ame-riki je baš naša K. S. K. Jednota šele nedavno uradno uvedla poseben slovesen sprejem za člane drugega reda. Ta obrednik so pričeli v angleškem jeziku prvi izvrševati v Pueblo, Colo., (društvo št. 7). Besedilo je posebno za našo Jednoto sestavil Rev. Hugh L. McMannon, župnik katedrale v Denver, Colo. Na zadnji konvenciji so nam delegatje iz Pueblo, Colo., predstavili na jako lep način vse točke tega obrednika v angleškem jeziku. Ker je pa konvencija ta obrednik v celoti odobrila, se je skle-nilo, naj se isti vrši tudi v slovenskem jeziku na podlagi angle-škega izvirnika, po naselbinah, kjer je to mogoče. Dvajset ali 25 novih članov bi zadostovalo za tak slovesen sprejem, tudi če niso vsi enega in istega društva.

Dne 30. januarja t. l. smo imeli v Clevelandu prvič priliko videti ta slovesen sprejem v našem materinem jeziku, kojega besedilo je priredil urednik "Glasiila." Dali smo tiskati 200 knjižic s tem obrednikom v slovenskem in angleškem jeziku, ka-tere hrani sobrat glavni tajnik.

Zdaj imajo večje naselbine lepo priliko prirediti take spre-jeme; v tej zadevi se obrnite na sobrata glavnega tajnika. Jed-nota si je omislila tudi krasne obleke za osebe, ki nastopijo pri tem sprejemu in druge potrebščine. Te obleke daje Jednota rada na posodo proti mali odškodnini. Društvo, oziroma društva, ki se zanimajo za ta sprejem, naj se obrnejo na glavni urad za pojasnilo.

Naša iskrena želja je, da bi se ta slovesen sprejem vršil v doglednem času v Jolietu, Chicagu, Milwaukee, Pittsburghu in po drugih naselbinah, kjer je več naših krajevnih društev.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

PROŠNJA NOVEGA DRUŠTVA ZA SPREJEM V K. S. K. J.

Novo ustanovljeno društvo sv. Križa v Salida, Colo., prosi za sprejem v Jednoto. Imena prosilcev in prosilk so:

Anna Drobnič, Mary Drobnič, Anton Melavec, John Fear, John Ambrozich, Joseph Evans, Anna Fear in Frank Prijatelj. Josip Zalar, glavni tajnik.

III. IZKAZ DAROV za poplavlence v Sloveniji.

Društvo št. 29, Joliet, Ill., \$25.

Člani društva št. 60, Wenona, Ill., \$7.50.

Člani društva št. 171, New Duluth, Minn., \$27.20.

Društvo št. 168, Bethlehem, Pa., \$5.

Društvo in članstvo št. 32, Enumclaw, Wash., \$12.50.

Društvo št. 162, Cleveland, O., \$11.

Društvo št. 5, La Salle, Ill., \$5.

Josip Gregorc, Indianapolis, Ind., \$1. Skupaj \$94.20.

Prejšnji izkaz \$372.83. Sku-paj \$467.03.

Vsem cenjenim društvom in posameznim darovalcem in da-rovalkam najpriznanejša hvala! Bog stotero plačaj!

Josip Zalar, glavni tajnik.

Opomba uredništva: Na že-ljo dveh društvenih tajnikov navajamo tukaj posamezna imena darovalcev: Društvo št. 60, Wenona, Ill.: Pa \$1: Jos-eph Oražen, Karol Oražen, Ja-kob Oražen, John Topolski. A. Frank Kovatch daroval 75 cen-tov. Po 50 centov: Agata Oražen, Elsie Oražen, Mary Kovatch, Martin Perman, Jo-hana Ferman, John Kovatch daroval 25 centov. Skupaj \$7.50.

Društvo št. 171, New Duluth, Minn., nabiralke Mrs. Mary Blatnik in Mrs. Antonija Vuko-ni. Darovali so: Rev. Aloj-zij Pirnat \$2. Po \$1: John Skull Sr., John Skull Jr., Joe Skull, Joe Blatnik, Mrs. Somin, Katie Borich, Frank Menart, Louis Oblak, Frank Jurkovich, Thomas Shubitz, Anton Anžič, Agnes Jerina, Mihael Spehar in Frank Vesel.

John Novak, 55 centov. Po 50 centov: Jakob Vukonič, Mrs. L. Krall, Lucy K. Suydan, Mrs. Louis Sandini, Mrs. M. E. Steblay, Mrs. Mary Fresl, Vla-dimir Braje, Joe Kočevar, Ag-nes Krže, Mrs. Mary Jakša, Mrs. Johana Blatnik, Mrs. Mary Rot, Mrs. Mary Mrak, Carl Ger-lovich, Mrs. Mary Jančar, Ste-ve Umljenovich, Mrs. John Zalar, Mary Chernich 30 centov. Po 25 centov: Ana Belčič, An-ton Oblak in Alex Križaj. A. S. 10 centov. Skupaj \$27.20.

(Nadaljevanje iz 3. strani)

da je bila tedaj navzoča skoro vsa slovenska naselbina iz Greater New Yorka. Novo-mašnik je bil te nepričakovane prireditve skrajno ginjen, tako tudi njegovi ljubi starši.

Zdaj je nastalo za Rev. Bla-znika važno vprašanje glede njegovega bodočega delovanja v vinogradu Gospodovem. Ne-kaj mesecev je kaplanoval v označeni češki cerkvi. Med tem časom je uredil in pripra-vil krasno književno delo An-gleška slovenska slovnica, kate-ro je izdala tiskarna "Glas Na-roda." To je bila ena izmed najboljših knjig te vrste.

Rev. Blaznika ni veselilo ve-likomestno življenje. Želel si je ven na deželo. In to se mu je posrečilo. Kmalu zatem je bil imenovan za župnika slova-ške cerkve Matere Božje v idi-ličnem mestu Haverstraw, N. Y., 33 milj severozahodno odda-ljeno od New Yorka, ob reki Hudson. Tukaj je deloval ne-prestano celih 19 let. Večkrat mi je pisal, da ne zamenja svo-je fare s kako katedralo ter da se ondi počuti kot "hrbovski fajmošter" povsem srečnega in zadovoljnega. Čemu pa tudi ne? Saj ga niso visoko spo-štovali in ljubili samo Slova-ki, oziroma njegovi farani, am-pak tudi drugorodci, Amerikan-ci, bodisi že protestanti ali judje. Leta 1908, ko je šel prvič na obisk v staro domovino, mu je ob povratku skoro ves Haverstraw priredil sijajno do-brodoslico. Čakali so ga z god-bo na postaji. Dasiravno so imeli v Haverstrawu tudi irsko katoliško cerkev, je društvo Ko-lumbovih vitezov izvolilo našega Rev. Blaznika za duhovne-ga vodjo in mu podelilo časten pozlačen meč v znak priznanja.

Rev. Blaznik je bil svojim faranom kot skrben oče, pomoč-nik in svetovalec v vseh zade-vah. Večkrat mi je pripovedo-val, koliko posla ima s po-sredovanjem služb in dela. Če je kak Slovak iskal dela v ta-mošnji opekarni, se je obrnil najprvo na župnika Blaznika, da ga je priporočil. Težavno mu je bilo tudi skrbeti za od-plačilo cerkvenega dolga. V slabem vremenu je moral sam daleč naokrog kolektati po hi-šah in tovarnah mesečne prispevke faranov za cerkev; tako je tudi rad sam opravljal delo cerkovnika, da je zvonil in kras-il sam altar, ker ni bilo denar-ja za vzdrževanje cerkovnika.

Vsako leto meseca junija me je za svoj god povabil naj ga posetim. Nekoč se nas je na-potila večja družba njegovih znancev iz New Yorka (pevci Domovinaši). Popoldne smo imeli na trati pred cerkvijo prijetno zabavo. Rev. Blaznik nas je uredil, da smo sedeli v krogu, sam je pa bil v sredi in nas imenitno zabaval. Pri tej priliki smo morali večkrat po-noviti ono znano pesem: "No-vi mašnik bod' pozdravljen!" V resnici, na domu Rev. Bla-znika je vedno vladala prava slovenska gostoljubnost in pri-jaznost; radi tega so ga rojaki iz New Yorka kaj radi obisko-vali.

Na mojem obisku v Haver-straw nikdar ne pozabim slede-čega dogodka:

Neko junijsko nedeljo sem šel s svojo soprogo na godova-nje k Rev. Blazniku. Ko sva korakala s postaje v Haver-straw proti slovaški cerkvi, do-hitiva čuden par, lepo oblečeno damo in srednje starosti, poleg nje je pa korakal že precej star, judovski rabinu podobn mož z dolgo sivo brado in dol-gim kaftanom. Oba z ženo sva mislila, da je to kak judovski duhovnik in njegova žena.

Dospelva do bližnje cerkve, sva oni par prehitela hoteča se prepričati, v kakem jeziku ta-ko živahno kramljata. Da, v New Yorku se lahko čuje raz-novrstne jezike; toda jezika teh dveh potnikov pa nama ni bilo mogoče umeti. Zares čudni judje!

Kmalu zatem, ko sva sedela na verandi v farovžu poleg Rev. Blaznika, prikoraka oni navi-dezni "judovski" parček k nam na verando, katerega je Rev. Blaznik nad vse prijazno po-zdravil, ter pričel s damo (ra-binko?) govoriti po slovensko. Kdo si zamore pri tem misliti večje razočaranje kot jaz in moja soproga! Ko smo se medsebojno predstavili, nas je gospod župnik peljal v obedni-co na kosilo. Šele sedaj je na-nesla prilika, da sem razložil Rev. Blazniku skrivnost o nazi-ranju teh novodošlecev, starega moža in njegove spremljevalke. Pri tej priliki se je Rev. Bla-znik do solz smejal, enako se je čudil tudi Rev. N. N. iz Egipta, katerega je pripeljala na obisk k Rev. Blazniku rojakinja Mrs. Mary Augustin, dobra znanka Rev. Blaznika. Med potjo sta se pogovarjala v arabščini, ker stari duhovnik ni umel angle-ščine.

Vsi smo bili potem veseli, ko se je zamotano vprašanje ju-dovskega rabinca in njegove žene tako lepo pojasnilo. Rabi-nec je bil, katoliški misijonar, njega navidezna žena pa — Slovenka!

Se več let kasneje mi je Rev. Blaznik včasih v pismu omenil slučaj o onem katoliškem rabi-nu in njegovi soprogi; tako te-ga incidenta tudi Mrs. Augu-stin gotovo ne bo nikdar pozabi-la, ko smo bili skupaj na obisku pri hribovskemu fajmoš-tru.

Pomlad je na potu v deželo. — Tamkaj nad idilično slovaško naselbino Haverstraw se na po-robkih gozdnatega hriba že pri-kazujejo rumene trobentice in teloh, prva znanilca vigradi. Ko vse ozeleni, se bo zopet ogle-sila kukavica, ki menda biva samo v onem kraju? Vrt pred slovaškim farovžem se bo zopet pokazal v svojem čaru. Toda vse to bo za našega hribovskega fajmoštra letos že v drugi martvo in nemo. . . . V knjigi njegovega življenja mu je Vse-mogočni določil, da mu je ku-kavica naznanila samo 42 po-mladi, nakar ga je pozval k Se-bi v boljše domovino, kjer kra-ljuje večna rajska pomlad.

Njegovo truplo počiva v bli-žini onega Vinograda Gospodo-vega, za katerega je delal, živel in umrl; samo pretno so ga položili v grob! V najlepših krepkih letih! Vernim Slova-kom v Haverstraw se je izpol-nila goreča želja, da naj ostane njih najboljši župnik, Rev. Blaznik tudi po njegovi smrti med njimi s tem, da sniva več-no spanje na domačem farnem pokopališču.

Bodi mu ohranjen najblažji spomin!

Ostanki praznovestva med Slovenci.

Boris V.

V počitnicah sem se nahajal na letovišču na zelenem Spod-nještajerskem tik pod sv. Ur-šulo. Tako sem prišel v ozek stik z vrliimi hribovci. Zvečer, ko so drugi počivali utrujeni od dela, sem sedel sredi starih hri-bovcev na trati pred hišo ali pa pri vrčku piva v krcini in po-slušal njih pogovore. Taki po-govori so se sukali večinoma o starih boljših časih, kako do-bro so živeli njih očetje, pogosto so tudi razpravljali o segah svojih prednikov in skrivnostno šepetali o napolnadnaravnih bitjih. Če je potem dotični pri-povedovalec opazil na mojih ustih neverjeten smehljaj, se je najprej plaho ozrl, nato, pa obrnil k meni in zašepetal:

"Ne smejte se, gospod, ne bodite neverni Tomaž, če ne vas lahko zadene kazen."

Tako torej sem zvedel mars-ikaj zanimivega iz ust starih hribovcev. Posebno značilni so nekateri slovenski praznoverni izreki, značilni v tem smislu, da se jim pripisuje še danes resnico in marsikatera sloven-

ska družina še danes trdi, da bo novorojenec, ki se pri kstu ju-če, dober pevec. Ali pa, če se vodo, v kateri se je novoroje-nec kopal, prilije k cveticam, bo dete, ko doraste, lepo; ako se pa ta voda prilije k drevesu, bo dete dobro rastle.

Če pogleda dete, ki še ni staro leto dni, ga prekrizaj, si-cer se ga loti takozvani "urot-ki" (to je posledica zli pogle-da.)

V gorah pa ne križajo otro-ka, temveč če rečejo, da je de-te lepo, vedno pridenejo: "Bog ne daj glavce bubati (boleti)!" Pravijo tudi, da ima tisti, ki gleda navzkriž (škili), ali kdor zmožnost "urotiti" (zli pogled), ima obrvi nad nosom vzraščene. Mimogrede omenim, da je pra-znovestvo zlega pogleda, raz-širjeno posebno med Italijani.

Ako torej sreča takega člo-veka, mu ne glej v oči, sicer do-biš "urotke," to je srdit glavo-bol. Zanimivo je dejstvo, kak-so se skušali rešiti "urotko." Najprvo vzamejo čašo vode in vržejo vanjo tri žareče oglje. Če ti v vodi potonejo, je dotič-nik, ki dela ta poizkus, uroten. Če pa ostane žareče oglje na površju vode, je to znamenje, da dotičnih ni uroten. Če je kdo uroten, stopi s čašo vode, v kateri se nahaja troje žare-čih ogljev, počasi proti hišnim durim in sicer tako, da kaže hr-bet proti sobi, potem vzame tri požirke vode iz omenjene čaše, vrže en ogorek čez levo ramo za seboj, drugega ravno na isti način čez desno ramo, tretjega pa čez glavo. Ravno tako iz-lije del vode čez desno in levo ramo in čez glavo.

Če je to vse storil, je ozdrav-ljen. Nihče se ne boji več gle-dati mu v oči in z njim obče-ovati. Po mnenju priprostega ljudstva pa je "uroten" človek nevaren, ne samo ljudem, am-pak tudi živini. Kajti mlado živčine, katero zadene tak "zli pogled," mora poginiti.

Tudi začudenje so spravili v zvezo s praznovestvom. Ako se na primer kdo čudi kako ži-vali, češ, "joj, kako je lepa," se je loti "platek," to je hirala-bo. Zato pazijo na to, da se vedno zmerno čudijo in prista-vijo: "Bog varuj platka." Če občudujejo kako svinjo, vselej reko: "Fej te bodi!" potem jo najpoprej pljunejo na tla ter šele hvalijo "lepa je, lepa. Bog jo varuj in svet Anton."

Smrt si ljudje ne predstav-ljajo kot okostje s koso v ro-ki, kakor je to običajno pri Nemcih, ampak kot belo, milo čeno. Če jo zagleda nevernik, ne misli s tem Turke, ali ne-kri-stjane, temveč vse te, ki ne ve-rujejo v smrt, se mu ta žena začne bližati. Čimbolj pa se mu bliža, tem večja zra-se. Na-zadnje sega že čez vsa dreve-sa in nevernika se loti tak strah, da se zgrudi brez zavesti na tla.

Pravijo tudi, če leži nož z ostrino kvisku, ali če leže vile z zobmi navzgor, si na njih hu-dič brusi krepilje.

"Verne duše se matrajo," tr-dijo hribovci, če se veje sosed-njih dreves tako drgnejo, da zaškriplje. Takoj pride eden s sekuro, odseka eno vejo ter ta-ko vrne dušam mir.

Da bo v hiši mrlič, zato je obilo znamenj. In sicer se ka-žejo ta znamenja nekaj dni po-prej, navadno zvečer. Ura ob-stane, za vogalom hiše zaropla, se, kakor da bi kdo zvrnil kup desk; vrata praznih in zakle-njenih soban se odpro in zapro, ali pa se z milim jokom ogle-si smrt sama. Velik strah ima-jo ljudje pred sovami. Če ta vpije blizu katerega poslopja, bo v hiši kmalu mrlič. Ako se pa oglasi krokro na dvorišču, po-gine živčine. Pogosto se udar-ci zvonov med zvonjenjem ube-rejo. Znamenje, da bo v žu-pniji kmalu kdo umrl, ravno ta-

ko, če bije med povzdigova-njem ura.

Neki stari hribovec mi je pravil sledeče:

Ko je bil še mlajši, je slisal od svoje babice, da se lahko zve, kaj se bo zgodilo v na-slednjem letu. Samo na sv. večer mora stopiti ob večni luči pod kap. Če sliši godbo, bo pri-hodnje leto v hiši svatba, če pa sliši zabijati rakev, bo kdo do-mačih umrl. Res je šel pod kap na sveti večer. "In veste gospod, kaj sem slisal? — god-bo. Pri moji veri, da sem sli-šal," je pridejal, ko je opazil, da mu ne verjamem.

"No, in ste imeli pa tudi svatbo," sm vprašal.

"Ravno to je. Imeli smo, imeli. Pa še kako lepa vohcet je bila to. Naša Mica in so-sedov France sta se vzela. Zdaj pa le recite, da vse to ni nič. Jaz že verjamem, ker sem sam slisal."

Seveda, proti takemu doka-zilu sem bil brez moči in sem obmolknil.

Potem trdijo tudi, da mini-strant na sv. večer pri polnoč-nici v trenutku, ko vzdigne med povzdigovanjem mašnikov plašč, spozna med ženskami vse coprnice, če se ozre po cer-kvi.

Ponoči med enajsto in dva-najsto uro težko spraviš ka-kega bojazljivega in praznovernega človeka na cesto. Poseb-no pa na tak kraj, kjer se je vršil kak poboj ali umor.

"Tam mrtvec straši," pravi in za noben svet ga ne spraviš tja.

Na coprnice še močno veruje-jo. Vsako staro, grbavo in uljudno ženo smatrajo za copr-nico. In taka žena se tega su-ma, ki se je je lotil, nikoli ne iznebi. Ponoči hodijo coprnice krave molzt in po vino v klet. Shajajo se in rajajo v družbi hudiča po močvirjih, ali pa se podajo na skupne zlete v zrak, kjer delajo točo. Coprnice tu-di začarajo človeka, mu priza-đenejo škodo na zdravju ali na blagu, da se živina ne redi, da postane mleko krvavo itd. Zvo-nov cerkva se coprnice zelo bo-je.

"Škratelj je neko bajno bitje, ki prinese srečnemu lastniku denarja, kolikor ga hoče. Vsi ne trdijo, da je škratelj "hudi-čeve sorte," ampak nekateri so mnenja, da ima podobo "ščur-ka," ki ga človek lahko ima v skatljici zaprtega. Hudiča za-more človek poklicati s "kolo-mon," neke vrste vražarsko knjigo. Peklenšček pride nato v podobi, kakoršno si klicalec izbere.

Nihče pa ne more prenesti pogleda hudiča v pravi podobi. Kajti vsak, ki bi ga tako videl, bi takoj od groze umrl. Naj-bolj si ga predstavljajo kot čudnega zelenega lovca. Kot šušar zakladov, pa ima podobo črnega kozla ali črnega psa.

Ako se hoče kdo hudiča, ki ga je s pomočjo "kolomona" po-klisal, zopet odkrižati, mora brati vsebino zakleti nazaj od konca proti začetju. Kolo-mon pa nikakor ne sme priti v roke neukim ljudem. To kaže sledeča pripovedka:

Neki kmet je bral kolomon. Ko odide v cerkev, ga pozabi na mizi. Otroci ga najdejo in bero slučajno poglavje, v kate-rem se kličejo hudiči. Tako so se ti začeli prikazovati pri vratih in pri oknih — kmalu jih je bilo vse polno pri vratih in pri oknih — kmalu jih je bilo vse polno po celi hiši, na strehi, na dvorišču in na vrtu, in število je vedno bolj nara-stlo, ker otroci niso znali urote ustaviti. Ko se kmet vrne, bi-lo je je hudičev kot listja in trave: Takoj spozna, kaj se je zgodilo. Naglo plane v kašto, razmeče nekaj žakljev prosa po-travi in ukaže pošastim, da vsa zrna pobere zopet nazaj v vre-

če. Medtem gre v hišo, vzame kolomon in "zmoli" poglavje od konca proti začetku ter tako odpravi grdohe.

Neka druga posebnost je "v ris hoditi." To se pa vrši na tale način: Vreže se leskova šiba, ki je zrastle v enem letu. Nato se položi pod oltarjev prt, kadar se bere nova maša. Na sveti večer pa se gre med enaj-sto in dvanajsto uro s šibo na razpotje, kjer ni nikakega zna-menja (križa) in kamor ne se-ga glas zvonov. Tam se zariše s šibo na tleh kolobar in stopi vanj. Takoj se prične zemlji-tresti, grmeti, iz zraka pa lete na človeka, grozne žareče pošas-ti. Če se pa zboji in prestopi kolobar, je po njem.

Zakopan ali na prostem za-kopan denar dobi hudič v ob-last. Votlo drevo, v katerem ta ali oni skriva svoje cekine, se začne skrivati. Slisal sem sledečo pripovedko:

Neki kmet je nosil svoj de-nar skrivat v votlo bukev v go-zdu blizu svojega doma. Bal se je namreč, da doma ne bi bil na varnem. Dokler je nosil de-nar v bukev, jo je lahko našel. Toda ko jo je hodil iskat samo zato, da bi vzel ali prešel shra-njene novce, se mu je začela bukev skrivati. Sedaj ga je začelo skrbeti, ker je imel v bu-kvi skritih že mnogo tolarjev.

"Čakaj hudič," pravi nekega dne, te bom pa ogojčal." Hi-tro proda vole in nese ves zne-sek v gozd. In res že od daleč zagleda bukev. Lahko jo naj-de in spusti najprej denar v deblo z namenom, da potem takoj vzame z dupline ves za-klad. Toda v trenutku, ko za-poroče zadnji srebrenjak v vot-lino, vzraste iz tal velik črn ke-zel z žarečimi očmi ter sunc-kmeta, da se ta zvrne. Ko vstane in se nekoliko pomiri od prestanega strahu, ni bilo več ne kozla, a tudi bukev je izgi-nila za vselej.

Po nekaterih krajih trdijo, da tisti, ki ima pri sebi praprot-no seme, sliši na sveti večer šivali govoriti in vidi tedaj vse zaklade v zemlji. Nekoč je na-stiljal hlapec s praprotjo. Pri-tem mu je prišlo nekaj semena v žep. Na sveti večer gre v hlev in sliši med voloma sledeči pogovor:

"Prihodnje leto bo pri tej hiši velika nesreča," pravi prvi vol.

"Kako to?" vpraša drugi.

"Naš gospodar bo spomlad oral njivo nad hlevom. Izoral bo modrasa in ta ga bo pičil, če kače kdo drug ne ubije."

Res se spomladi pripravil go-spodar za oranje na omenjeni njivi. Hlapec hoče biti po vsej sili poleg. Komaj začeta orat, izorje gospodar kačo. Hlapec, ki je bil na to pripravljen, pi-skoči in jo z motiko ubije.

Če hudoben človek komu "na-redi" (domač izraz za čaranje), mora najeti drugega, da mu "odnaredi." Dotičnik, ki je za-čaral, pride naslednjega dne k hiši. A Bog ne da, da bi ga ogovoril ali mu dal, česar te bo prosil. Dati mu smeš le kru-ha, sicer je "odnarejenje" brez-uspešno. Pa še kruh moraš odrezati "od sebe," ne "k sebi."

V Belih vodah se baje naha-ja velika skalna votlina "Zijal-ka." V tej votlini so nekdaž bi-vale "zale žene." K nekemu kmetu je ena hodila dalje časa. Kmetova žena gre k župniku, mu to naznani in ga vpraša za svet. Ta ji svetuje, da naj vr-že lepe kite zale žene, ki ji vise pri spanju iz postelje, tudi za njo v postelji. Žena to stori in "zale žene" niso več nadlego-vale kmeta. Izgrinile pa so tudi za vselej iz Zijalke.

Znana italijanska operna pev-ka Rosina Storchio se je odpo-vedala svetu ter šla v samostan za nuno.

Moj odgovor na "Pojasnilo" br. Zulicha.

V "Glasilu" minulega tedna je brat John Zulich, bivši nadzornik in sedanji član finančnega odbora, pustil priobčiti gotovo "Pojasnilo" glede čeka \$54.16, o katerem čeku je bilo poročano v zapisniku sej glavnega odbora, četrti seja 20. januarja, 1927, in kateri zapisnik je bil priobčen v "Glasilu," št. 5, z dne 1. februarja t. l.

"Pojasnilo" brata Zulicha se deloma glasi:

"Ko sem se nahajal na zadnji letni (januarski) seji v Jolietu, Ill., povodom revizije Jednotinih knjig, sem na neki seji vprašal glavnega tajnika brata Zalarja glede nekega čeka v znesku \$54.16, če je vknjižen ali ne? Brat Zalar ni mogel takoj dobiti sledu o tem čeku, ampak je rekel, da bo zadevo preiskal, in v slučaju, da se ne najde nobenega sledu o označenem nevknjiženem čeku, da bo vsoto nadomestil s svojim denarjem."

Resnici na ljubo moram konstatirati, da jaz nisem nikdar rekel, da ako se ne najde nobenega sledu o označenem nevknjiženem čeku, da bom svoto nadomestil s svojim denarjem. Rekel pa sem, da ako sem ček vnovčil, ter pozabil svoto vknjižiti, je to moja prva pomota v teku 18 let mojega poslovanja kot tajnika Jednote. Dalje sem omenil, da ako sem ček vnovčil, sem gotovo denar tudi blagajniku Jednote izročil.

"Pojasnilo" se dalje glasi:

"Dne 31. januarja t. l. je meni brat Zalar tukaj v Clevelandu v resnici dokazal, da je dne 2. aprila, 1926 vporabil tišči ček za \$54.16 z Jednotinim čekom skupaj, da je kupil bančni draft na Joliet National banki, s katerim je plačal Royal Oak, Michigan bonde. Zato ni bil oni ček nikjer vknjižen. Ko sem jaz bančni draft in oba čeka pregledal, se je vsota popolnoma vjemala. Pripomnim le toliko, da to bi bil lahko brat Zalar dokazal še takrat, ko sem bil v Jolietu, pa bi prav gotovo stvar ne prišla v zapisnik."

Brat Zulich pravi, da ako bi mu to dokazal ob času, ko je bil v Jolietu, bi stvar ne prišla v zapisnik. Istočasno pa brat Zulich potrjuje, da sem mu jaz dokazal dne 31. januarja t. l., kako je bil oni ček vporabljen. Torej jaz sem bratu Zulichu dokazal, da se me krivo sodi in sumiči se prej ko je izšel zapisnik. Brat Zulich je imel vse dokaze na rokah 31. januarja zvečer. Zapisnik je izšel šele 1. februarja. Torej je bilo dovolj časa na razpolago bratu Zulichu, da bi lahko ono zadevo pridržal, da bi ne šla v javnost. To je bila njegova dolžnost tudi storiti, ako mu je bilo kaj ležeče na resnici.

"Pojasnilo" se dalje glasi:

"Ko sem vprašal brata Zalarja, če sem imel pravico njegova vprašati o tej zadevi, mi je odgovoril, da je bila to moja dolžnost, torej jaz tudi ne smatram, da sem s tem kaj zakrivil."

K temu imam dva odgovora. Prvič: Ko je brat Zulich prinesel zadevo na dan, sem pri seji glavnega odbora javno povedal, da je bila dolžnost brata Zulicha, kot nadzornika Jednote, o tej stvari poročati pri reviziji knjig pred konvencijo minulega leta. Brat Zulich, kot nadzornik Jednote tega ni storil, marveč je podpisal knjige in pred javnim notarjem prisegel, da so knjige in računi v najlepšem redu.

Nato sem omenil, da je bila dolžnost brata Zulicha, kot nadzornika Jednote, o stvari govoriti in vprašati pri reviziji knjig januarja t. l. Zakaj brat Zulich ni tega napravil? Tukaj ne morem reči, da ni o zadevi nič znal, dokler je imel ček v žepu. Brat Zulich, kot nadzornik Jednote, ni pri reviziji knjig o čeku

in vsoti \$54.16 ničesar omenil, vkljub temu, da je imel ček v žepu. Bil je tiho, podpisal knjige, ter ponovno pred notarjem pod prisego izpovedal, da so našli knjige in račune v najlepšem redu.

Brat Zulich se je izgovarjal, da o tej zadevi mu pri reviziji knjig avgusta meseca pretečenega leta ni bilo nič znano.

Drugi odgovor na brata Zulicha izjavo, ki pravi, da sem rekel, da je bila njegova dolžnost priti s stvarjo na dan, je pa sledeča:

Brat Zulich mi je rekel, da bi stvari nikdar ne prinesel na dan, ako bi jaz ne storil korakov, ki njemu niso bili dovoljni. Kaj je bilo, to hočem na drugem mestu omeniti, sedaj samo omenim, kaj sem bratu Zulichu odgovoril na njegovo izjavo: "Rekel sem mu, da kot nadzornik Jednote, ne sme zakrivati kake zmešnjave v knjigah glavnega tajnika ali blagajnika, marveč da je njegova dolžnost take stvari spraviti na dan, in to ob pravem času in kraju."

Brat Zulich dalje pravi v "Pojasnilu," da ne smatram, da je s tem kaj zakrivil, ter da je vse poravnano in nobenih govoric ni več potreba o tej zadevi.

Brat Zulich dobro ve, ali pa bi moral vedeti, da je veliko zakrivil. Da, veliko je zakrivil in storil nepopisljivo škodo meni in moji družini. In ko mi je napravil to veliko škodo iz same politike in osebne mržnje, naj bo sedaj vse poravnano in nobenih več govoric ni več o tem potreba? Ali je to pravično? Sedaj, ko se je moje ime in ime moje družine ometalo z blatom poneverjenja in tatvine, sedaj naj se govorice prenehajo, na meni in moji družini, pa naj ostane madež poneverjalca ali tatu? Brat Zulich, ne, povem vam in celemu svetu, da sem prišel v glavni urad kot Jože Zalar in hočem tudi kot tak iz urada. Nikdar nisem pričakoval, najmanj pa še od katerega izmed svojih sobratov glavnih uradnikov, da bi mi po dolgem in trudopolnem 18-letnem delu, kateri predbacil poneverjenje ali nepoštenost.

Vedno sem zavzemal stališče, da glavni uradnik K. S. K. Jednote je javna oseba, ki je izpostavljena kritiki; zato mora biti vsak član glavnega odbora mož na svojem mestu; kadar govori ali piše, mora govoriti in pisati samo resnico, če tega neče ali ne more, naj molči.

Iz tega razloga hočem tem potom članstvu K. S. K. Jednote kakor tudi celi slovenski javnosti pojasniti prvič zadevo zaradi omenjenega čeka \$54.16 in drugič pa tudi vzrok, zakaj se je brat Zulich nad menoj maščeval.

Na priporočilo brata Zulicha, kot nadzornika Jednote, je nadzorni odbor določil nakup \$20,000 "Royal Oak, Mich., Drain District" obveznice. Te obveznice so bile kupljene dne 2. aprila, 1926 od Philip H. Collins Co., Cleveland, O.

Zgoraj omenjena družba je poslala obveznice na Joliet National banko. Obveznicam je bil priložen tudi draft kakor slika št. 1 kaže.

Predstojeca slika kaže fotografiran odtis originalnega drafta, ki je bil priložen zgoraj označenim obveznicam. Iz tega drafta je razvidno, da je družba zahtevala za \$20,000 Royal Oak, Mich., obveznice z dozorilimi obrestmi \$21,310.49.

Med tem časom, ko je bila na družbo obveznice odposlala, je zasledila pomoto v tem, da je Jednota preveč računala za obveznice. Glej sliko št. 2.

Iz predstojecga je razvidno, da je družba preveč računala za obveznice in sicer \$54.16 in je v ta namen izdala nov račun in pa ček za \$54.16, ter vse skupaj poslala bratu Zulichu. Brat

Zulich, nato pošlje popravljeni račun (Glej sliko št. 2) in ček za \$54.16 meni.

Ko sem bil obveščen od Joliet National banke, da so omenjene obveznice dospele, ter da imamo za plačati \$21,310.49, sem enostavno od brata Zulicha prejeti ček za \$54.16 in dotalni in poleg tega napravil iz blagajne Jednote ček za \$21,256.33, ter vse skupaj nesel na banko, plačal zgoraj omenjeni draft v znesku \$21,310.49 in tako obveznice prejel.

Torej iz Jednotine blagajne se je bonde plačalo kakor kaže slika št. 3 \$21,256.33.

Ako se prišteje k tej svoti še ček za \$54.16, dobimo vsoto kakor označena pod sliko št. 1, namreč \$21,310.49. In to vsoto je Joliet National banka Philip H. Collins Co., v Cleveland, O., tudi poslala kar svedoči in sprizuje slika št. 4.

Brat Zulich je na seji glavnega odbora omenil, da je bil oni ček \$54.16 poslan kot provizija (komišen) od omenjenih Royal Oak bondov. K temu naj omenim tole:

Pod sliko št. 2 vidimo, da se je kupilo \$20,000 obveznic, za katere je bilo treba plačati po \$104.49, kar zneske \$20,898. Ker se je pa kupilo obveznice po omenjeni ceni \$104.49 less 1/2 zato je družba odračunala koncesijo v znesku \$100 ter računala obveznice net \$20,798. In dozorele obresti \$458.33. Skupaj se je plačalo iz Jednotine blagajne \$21,256.33.

Na levi strani na sliki št. 2, spodaj je družba označila, da nam je računala za bonde \$21,310.49, računati pa bi imela le \$21,256.33. In ko je družba to pomoto zasledila, je izdala svoj ček v pokritje razlike \$54.16.

Iz tega je torej razvidno, da ček za \$54.16 ni imel biti vknjižen v Jednotino blagajniško knjigo kot provizija ali komišen, ker ni bil nikdar v ta namen poslan, marveč poslan je bil v pokritje razlike, ki jo je družba pri ceni obveznic napravila. Ako se ta znesek prišteje k svoti izplačani iz Jednotine blagajne, kakor kaže slika št. 3, dobimo potem ono vsoto, ki je bila družbi pod sliko št. 4 izplačana.

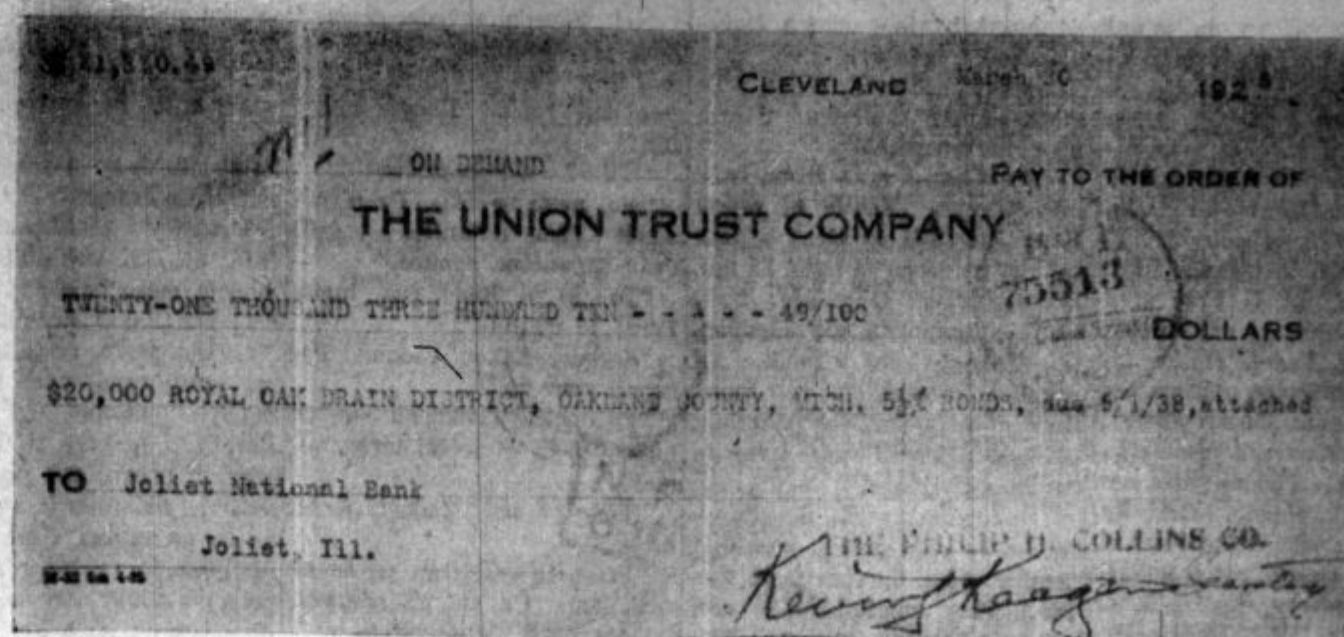
Torej omenjeni ček ni bil vknjižen k prejmkom Jednote, ker kot tak nikdar prejet ni bil. Kar se provizije tiče, sem omenil zgoraj, da je bila odračunana in obveznice so bile kupljene net.

Predstojecje pojasnilo dovolj jasno kaže, da se je transakcija vršila popolnoma pravilno in pošteno, ter da sem bil od brata Zulicha kot nadzornika Jednote popolnoma po nedolžnem postavljen tako pred glavni odbor Jednote, kakor pred slovensko javnost, kot poneverjevalec in nepoštenjak.

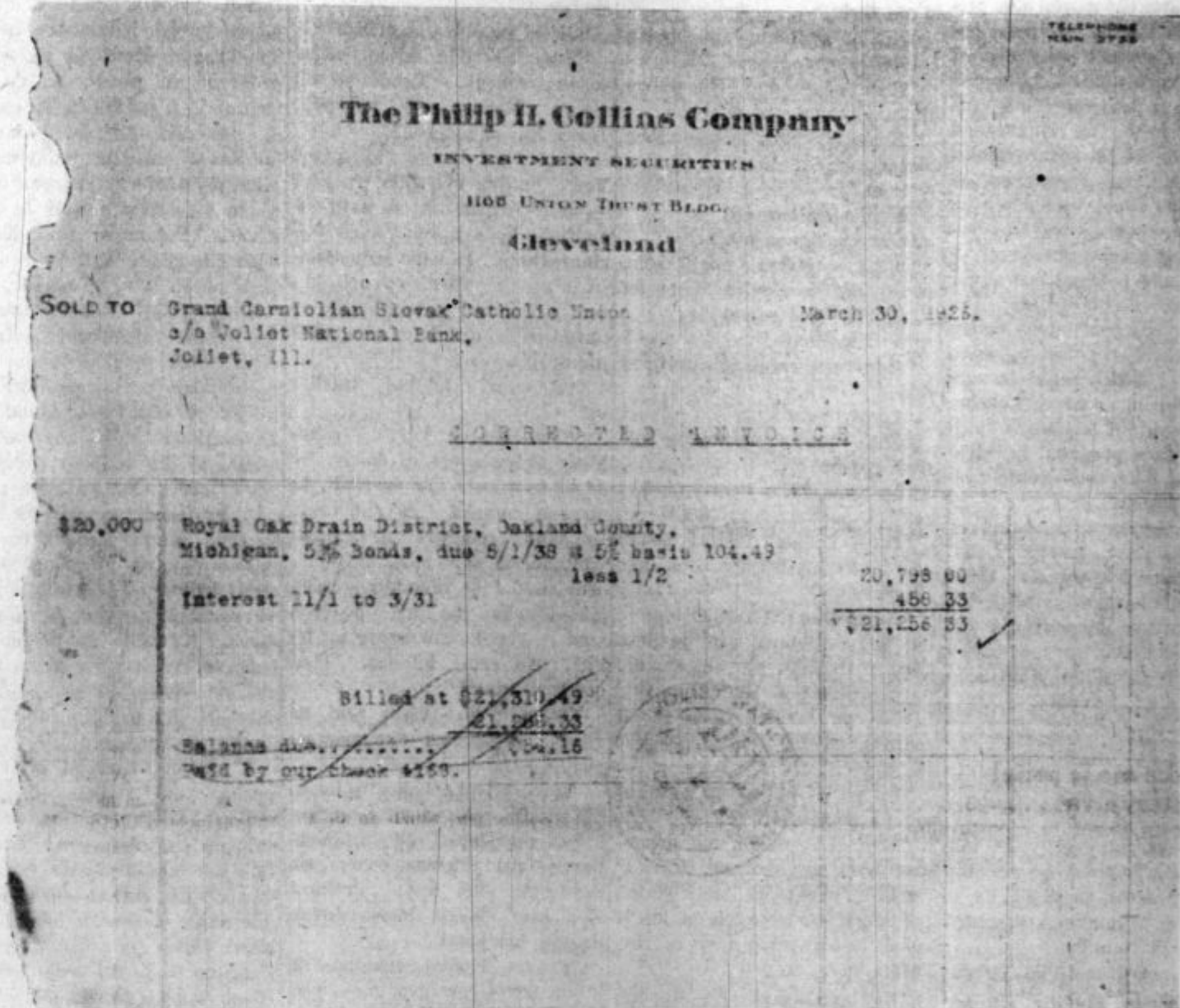
Ako bi brat Zulich, kot nadzornik Jednote prinesel to stvar pred odbor pri reviziji knjig avgusta meseca lanskega leta, bi se lahko stvar takoj pronašla in pojasnila. Takrat mi je bila zadeva transakcije še v dobrem spominu. Ravno tako bi se dalo prav na lep in dostojen način to pojasniti in razložiti, ako bi brat Zulich, kot nadzornik Jednote, o tej zadevi spregovoril za časa revizije knjig, oziroma ob času, ko je bil pravi čas za to in ob času, ko je bila v resnici njegova dolžnost to storiti. Toda tega ni storil, marveč je čakal na čas, ko je bila seja najbolj burna, in ko sem imel na mislih na stotine raznih opravil. Vse to pa je bilo napravljeno iz politike in osebnega maščevanja na mojo osebo. Dokaz temu je tukaj:

Brat Zulich je hotel biti tajnik finančnega odbora. Brat Opeka, kot večletni predsednik nadzornega odbora, se je skliceval na konvenciji, ter zatr-

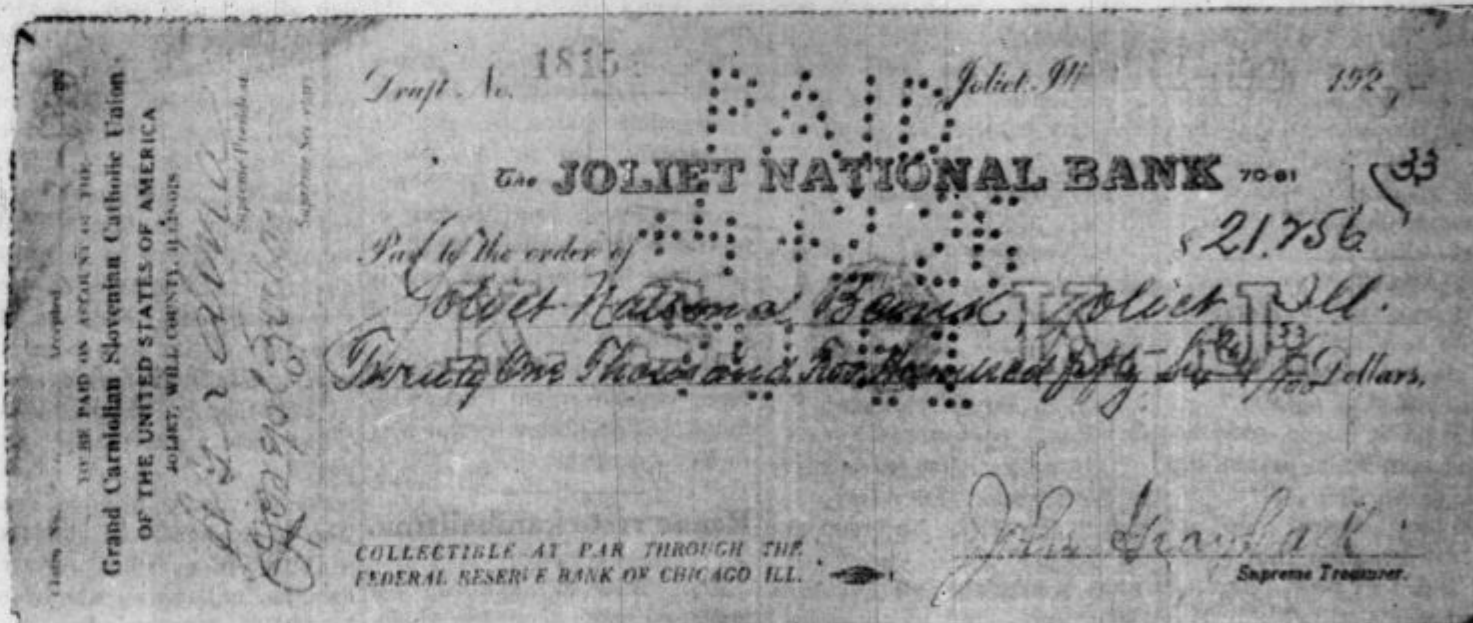
(Dalje na 9. strani)

Slika št. 1

Slika št. 2

Slika št. 3

Slika št. 4

jeval, da je bil on na minuli konvenciji izvoljen prvim finančnim odbornikom in to z absolutno večino glasov, si s tem tolmači, da mu je delegacija s tem dala zaupnico in smatra, da je on opravičen do urada kot tajnik finančnega odbora. Ko je brat Opeka to sporočil bratu predsedniku, mi je brat predsednik naznanil, da naj se smatra sobrata Frank Opeka kot tajnika finančnega odbora. O tem sem brata Opeko obvestil in tako tudi naročil pisalni papir za njega. Pisalni papir sem naročil v Clevelandu. Brat Zulich je to izvedel in ko je videl, da je brat Opeka kot tajnik finančnega odbora, je mislil, da sem ga JAZ IMENOVAL.

Zaradi tega se je brat Zulich takoj prišel pripravljati, da se nad menoj masčuje.

Ko so državni nadzorniki prišli na sejo dne 20. januarja popoldne, ter so predali pismo od strani zavarovalniškega načelnika, zaradi gotovih točk v pravih tikajočih se finančnega odbora itd., ki jih zavarovalniški načelnik ne pripozna, je brat Zulich zopet vzel mene na piko, nakar se je še isto popoldne nad menoj masčeval.

S tem sem pojasnil celo stvar popolnoma nepristransko. Dokazal sem, da sem bil po nedolžnem postavljen v luč, v katero me je brat Zulich postavil, zato tudi zahtevam od brata Zulicha, da storjeno mi krivico v najkrajšem času poravnava, ker drugače bom iskal zadoščenje sodnijskim putem.

Josip Zaiar, glavni tajnik. Joliet, Ill., dne 8. februarja, '27. Opomba: Na ostale točke brata Zulichevega poročila zaradi obveznic, investiranja denarja itd., hočem spregovoriti v prihodnjih številkah "Glasila."

Mark Twain:

Kako me je prišel intervjuvat . . .

Mlad, krepak in vseh oljk poln človek je sedel, ko sem mu ponudil prostor, in dejal, da je v zvezi z "Vsakdanjo nevihto" in je še pripomnil:

"Saj vam ni neljubo, če vas intervjuvam?"

"Če me . . . ?"

" . . . če vas intervjuvam."

"A tako! O seveda — kajpa. Hm. O — seveda."

Tisto jutro mi ni bilo nič kaj prav. Zdelo se je, da je moj duh res nekoliko utrujen.

Pa sem stopil k omari za knjige. Sedel sem sedem minut sem iskal, vendar sem moral le vprašati mladega človeka:

"Kako se pa piše?"

"Piše? Kaj pa?"

"Intervjuvat."

"O ti moj Bog! Zakaj pa hočete to napisati?"

"Saj nočem napisati; le pogledati bi rad, kaj pomeni."

"To je pa že čudno, prav zares. Saj vam lahko povem, kaj pomeni, če vi, če . . ."

"O dobro, dobro! Je že prav; prav hvaležen vam bom."

"In: i-n, ter: t-e-r, inter . . ."

"A z i pišete vi to?"

"Seveda!"

"Zatorej sem tako dolgo iskal."

"Hm, gospod, s čem bi pa vi pisali to?"

"O — jaz — jaz, res ne vem. Listal sem po leksikonu in sem iskal, kaj sem mislil, da bo kje med slikami. Pa je zelo stara izdaja."

"No, predragi gospod, slike pa ne bi tudi v najnovejši izd. Oprostite, velečenjeni, saj mi ne zamerite, vendar niste tako — tako — inteligentni, kot sem mislil. Brez zamere — brez zamere."

"O, prosim, prosim! To so mi že večkrat dejali in celo taki, ki se jim ni bilo treba hliniti in so rekli, da sem precej čuden in to plat. Da, da; prav vžhičeno govorijo o tem."

"No, razumem. Vendar, kar je glede intervjuva . . . Znano vam je, da je že tako v navadi,

da intervjuvajo vsakega človeka, ki je v javnosti."

"Tako? Nisem vedel. To mora biti res zanimivo. S čem pa vi to naredite?"

"Hm-a-hm, hm — to ne kaže nič dobrega. Včasih bi moral človek narediti to stvar s palico. Navadno pa je tako, da oni, ki intervjuva, izprašuje; tisti, ki je intervjuvan, pa odgovarja. Tako je zdaj v modi. Ali dovolite, prosim, da vas vprašam o najvažnejših podatkih, ki bodo pojasnili vaše javno in zasebno življenje?"

"O, to me veseli! Seveda — to je že res, precej pozabljen sem, a upam, da vam je to všečno. Prav zmešan je ta moj spomin, čudovito zmešan. Včasih kar dirja; pa pride doba, ko potrebuje štirinajst dni, da prehodi eno samo točko. Prav zelo me skrbi."

"Nič ne de; samo da storite, kolikor morete."

"Bom. Se bom zelo potrudil."

"Hvala. Ste pripravljeni zdaj?"

"Sem."

"Koliko ste stari?"

"Devetnajst v juniju."

"Je li mogoče? Mislim sem, da ste pet do šestinideset let stari. Kje ste rojeni?"

"V Missouriju."

"Kdaj ste začeli pisateljstvo?"

"Leta 1863."

"Kako vendar, če ste pa šele 19 let stari?"

"Ne vem. Kar čudno je, kaj ne?"

"Zares čudno. Kateri človek se vam zdi najbolj poseben, kar jih poznate?"

"Aaron Burr. (Aaron Burr je bil podpredsednik in je leta 1804 v dvoboju ustrelil zasluznega državnika Hamiltona.)"

"Saj ga vendar niste mogli poznati, če ste šele devetnajst let stari . . ."

"Če pa vi bolje veste, zakaj me pa izprašujete?"

"Sem si le mislil, nič drugega. Kako ste spoznali Burra?"

"Eh, nekoč sem bil slučajno pri njegovem pogrebu in mi je rekel, da naj nikar tako ne razsajam in . . ."

"Bog pomagaj! Če ste bili pri njegovem pogrebu, je bil on vendar mrtev! In če je bil mrtev, mu je bilo vendar vseeno, če vi razsajate ali ne?"

"Ne vem. Je bil zmeraj precej čudaki."

"Bodi že kakor hoče, vendar ne razumem. Dejali ste, da je govoril z vami in da je bil mrtev."

"Saj nisem rekel, da je bil mrtev."

"Pa vendar — kaj ni bil mrtev?"

"Hm, nekateri so rekli, da je, drugi, da ni."

"In kaj ste rekli vi?"

"Ah, to me ni zanimalo! Saj ni bil moj pogreb!"

"Ali ste . . . hm, pa le nisva še na jasnem. Še nekaj vas moram vprašati. Katerega dne ste rojeni?"

"V pondeljek, 31. oktobra, 1693."

"Kaj! Ni mogoče! Potem bi bili stari stoosemdeset let! Kako mi boste to razložili?"

"Prav nič ne bom razlagal."

"A prej ste vendar rekli, da ste devetnajst let stari; zdaj pa — stoinosemdeset! To je vendar grozno narobe."

"Aha! Ste zapazili? (Mu stisne roko). Tudi meni se je zdelo večkrat narobe, a kaj, jaz sam ne vem, kar nisem se mogel odločiti. Kako ste vendar brihtni!"

"Hvala za poklon. Ali ste imeli ali imate kaj bratov in sester?"

"Hm! Jaz — jaz — jaz mislim — da — pa se ne spominjam."

"To je pa vendar . . . Takega odgovora pa še ne!"

"I, pa zakaj?"

"Zakaj! Prosim, pogledajte tu sem! Čigava slika visi na steni? Ali ni to vaš brat?"

"O! Seveda, seveda, seveda! Zdaj se spominim. To je bil moj brat. To je Viljem — Bill smo mu rekli. Ubogi, ubogi Bill!"

"Kako? Ali je mrtev?"

"No, meni se zdi. Pa nismo nikoli prav natančno vedeli. Prav zagonetna zgodba."

"To je pa hudo, res hudo. Torej je izginil?"

"Seveda, kakor vedno. Pokopali smo ga."

"Pokopali! Pokopali — in niste vedeli, če je bil mrtev ali ne?"

"Tisto pa ne! Zadosti je bil mrtev."

"Presneta reč, tega pa še ne razumem. Če ste ga pokopali in ste vedeli, da je bil mrtev."

"Ne, ne! Mi smo le mislili, da je bil."

"Zdaj pa vem! Spet se je zavedel?"

"Še na mar mu ni prišlo."

"Svoj živ dan nisem slišal še kaj takega. Nekdo je bil mrtev. Nekoga so pokopali. Torej, kje je uganka?"

"Ha? Saj to je, vidite, to! Veste, midva sva bila dvojčka — rajni in jaz. Pa so naju zamenjali, ko sva bila stara štirinajst dni. In eden izmed naju je utonil. Pa niso vedeli, kateri. Nekateri so rekli, da je utonil Bill, drugi pa, da sem utonil jaz."

"Čudovito! In kaj mislite vi?"

"Sam Bog ve, kaj! Vse zaklade vsega sveta bi dal za to, če bi to vedel. Ta častitljivi, ta strašna uganka ja zatemnila vse moje življenje. A razodeti vam hočem skrivnost, ki je nisem zaupal še nikomur. Eden izmed naju je imel poseben znak — veliko znamenje na levici. To sem bil jaz. Tisti otrok je utonil."

"Torej! Po vsem tem pa vendar ni ničesar skrivnostnega?"

"Ne? O! Le kako to, da so bili ljudje tako slepi in so pokopali napačnega otroka. Vendar — pst! Molčite o tem, da naju ne sliši moja družina. Bog sam ve, da imajo dovolj drugih bridkosti."

"Prav, a zdaj menim, da imam dovolj gradiva in se vam prav lepo zahvaljujem za trud. A tista zadeva o pogrebu Aarona Burra bi me pa res zanimala. Ali bi mi hoteli še povedati, zakaj menite, da je bil čudaški?"

"O! To je bilo kar mimogrede. Malenkost, ki je med petdesetimi ljudmi še eden ne bi zapazil. Ko je bilo konec pogrebne govora in se je odpravil sprevod proti cerkvi in je truplo lepo ležalo v krsti, je dejal, da bi hotel le še enkrat pogledati to igro. In je vstal in prisedel h kočijažu."

Tedaj se je mladi mož z vsem spoštovanjem odpravil. Prijeten človek; kar nerad sem se ločil od njega . . .

Razne vrste kanibalizma.

Pod imenom kanibale si predstavljamo sploh vse ljudozrce, pred katerimi niso varni niti tujci, belokožci, niti črnci. domačini njim sovražnih plemen, oziroma njihovi lastni rojaki. V resnici je mnogo vrst kanibalov, od katerih se nekateri omejujejo le na specialite. Splošen kanibalizem najnižje stopnje, kjer pride za hrano sploh vsak človek v poštev, je dandanes le malokje še zastopan. Semkaj bi morali šteti Papuance z Nove Gvineje, ki so vsaki civilizaciji nedostopni in smatrajo vsakega tujca kot svojega sovražnika. Nekoliko višje so se povzpela že nekatera plemena iz centralne Afrike, kjer žrejo samo belokožce, črncev se pa ne dotaknejo.

Vsekakor je ta vrsta kanibalizma že sekundarna. Kanibalizem je moral biti tem plemenom že od nekdaj prirojen, ko še niso začeli raziskovalci-belokožci hoditi po teh krajih, zato

so jim morali služiti za hrano na vsak način domačini, črnci. Šele pozneje, ko so prišli v stik z belokožci in ko so poskusili njih meso, tedaj so slednje takoko čislali, da so popolnoma opustili meso črncev.

V tem vsi raziskovalci soglašajo, da diši vsem divjim plemenom meso belokožcev mnogo bolj kot kakih drugih plemen. Najvišjo vrsto, rekli bi že skoraj kultivirano vrsto kanibalizma pa opažamo pri plemenu Batak, ki prebiva pri gozdnatih gorskih pokrajinah severne Sumatre. Pri njih je tudi kulturna že na precej visoki stopnji. Misijonarje in tuje puste popolnoma v miru, ravno tako tudi sovražne ujetnike. Za hrano pridejo pri njih v poštev le njih sorojaki, ki so bili pred njih sodnim dvorom obsojeni zaradi gotovih zločinov. Roparski napad, izdajalstvo in zakonolomstvo smatrajo za toliko pregreho in prestop, da ga kaznujejo s smrtjo na ta način, da dotičnika pojedjo. Ako je obtoženec obsojen, tedaj dotičnika privežejo na drevo, okoli njega pa začno plesati in prepevati. Potem se vsak izmed navzočih izbere kak kos od živega telesa in si ga odreže.

Tako požro človeka takorekoč pred njegovimi lastnimi očmi. Kot prvi si vzame kos mesa poglavar ali pa dotičnik, ki ga je obsojenec oškodoval. Za najimenitnejši kos veljajo ušesa, ki jih najprej porežejo. Na ta način čaka vsakega takega obsojenca počasna in mukapolna smrt. Vendar pa pripovedujejo, da nesrečnež samo tedaj krične od bolečine, ko prvič zarežejo z nožem v njegovo meso. Navadno ne pojedjo celega človeka kar surovega, temveč one kose, ki ostanejo, se zabelijo, jim pridajo gotove začimbe ter spečejo.

V slučaju, kjer ni bila pregreha tako velika, skrajšajo mukapolno smrt s tem, da obsojenca že takoj glavo odrežejo. Vendar ne pojedjo možgani, temveč jih skrbno shranijo za uganjanje čarovnij, lobanja pa krasijo njih sobe kot trofeje. Značilno pa je pri vsem tem to, da so ženske popolnoma izključene od takih pojedinj in tudi sicer jim je uživanje človeškega mesa strogo prepovedano.

Manjši delikti se pri teh ljudeh kaznujejo z denarno globo. Poleg obsojenecv jedo ti ljudje tudi take stare ljudi, ki jim moči že pojemajo. Starci grede pravzaprav sami prostovoljno v smrt. Ko vidijo, da niso za nikako delo več uporabni, tedaj počakajo, da dozore limone, splezajo na drevo in se obesijo z rokami tako za veje, da visijo prosto navzdol. Nato se zberejo pod tistim drevesom njegovi sorodniki in pojejo:

"Prišel je čas, dozorel je sad, naj pade z drevesa."

Tedaj spusti starih roke in pade na tla v njihovo sredo. Ako se pri tem še ni ubil, tedaj to stori eden izmed navzočih, navadno najstarejši njegov sin. Potem se začne pojedina, ki se jo udeležijo vsi njegovi sorodniki. S tem da starca njegovi mlajši pojedjo, pravijo, da se v njih pomladi in ostane v njih še dalje živ, dočim bi sicer moral strohneti v zemlji. Upati je, da bodo dosegle vse nižje vrste kanibalizma, ki so se še ohranile, to najvišjo stopnjo. Končno pa da bo s to izginila tudi zadnja sled kanibalizma.

Londona megla.

Že nad tristo let poskušajo razni veščaki in neveščaki, kako priti v okom nadlišni londonski megli. Slavni Dickens je videl sicer mnogo poezije v njej, saj so najlepši odlomki v njegovih spisih, kjer do najmanjše podrobnosti opisuje to meglo, kar bomo tudi Slovenci letos brali v Mohorjevih knjigah, ko bo izšel roman "Božična pesem v prozi."

The North American Banking & Savings Company

Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VAŠA BANKA
Denar naložen tukaj Vam pomaga da postanete SAMOSTOJNI.
Dokler je naložen pri nas Vam vloga vedno viša.

URADNE URE:
Ob delavnikih od 9. do 3. v soboto od 9. do 3. in zvečer od 6. do 8. v sredo od 9. do 12. Za denarno posiljatev od 6. do 8. pri stranskih vratih / razven sredo zvečer.

SORODNIKOM IN ZNANCEM
od časa do časa gotovo pošiljate denar v stari kraj;
To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Ave.

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

Toda preračunljeno imajo, da tak megle dan stane Londončane okoli 200,000 funtov ali nad 50 milijonov dinarjev dnevno, kar je vsekakor tudi za bogate Angleže visoka vsota. Zelenice imajo tisoče funtov izgube, odjemalci plina plačajo na megleni dan do 20,000 funtov več kot navadno. Pocestni kramarji izgube okoli 5,000 funtov. Izvoščki in avtotaksi pa še mnogo več. Samo londonska motoromnibus družba, katere ima nad 4,000 voz v prometu, izgubi več desetisočev na dan.

Zato pa bi se te nadloge radi znebili, toda do danes brez kakega uspeha. Vse mogoče so že poskusili. Neki Italijan, Demetrio Moggiora jo je pred 20 leti streljal. Napravil je dvajset metrov dolge cevi ter spuščal iz njih acentilenski plin. Dasi je bilo potrošenega za ta izum precej denarja, vendar je bilo vse zastoj, megla je ostala. Neki Anglež, Lodge, je predložil načrt, da bi postavil vrsto zelo visokih drog, razkatere bi razpošiljal električni strele na vse strani. Tudi to se ni zdelo praktično in niti poskusili niso tega nasveta.

Neki član francoske trgovske zbornice je leta 1904 Londončanom svetoval, naj postavijo velikanske ventilatorje, katere bo gonila para ali elektrika. Ker bi bila naprava stala mnogo denarja in je bil tudi uspeh dvomljiv, tudi tega niso izvršili.

Najbolj čuden načrt je predložil neki inženir, namreč, da bi na raznih krajih napravili ogromne cevi, katere bi stale navpično in skozi katere bi sesalke meglo vsrkavale. Tudi ta načrt se ni uresničil.

Neki Henderson pa je skušal meglo razgnati s tem, da je streljal z bombami. Pa razen nekoliko prestrašenih ženic tudi s tem ni bilo nič.

Tako je londonska megla še dandanes tako gosta kot je bila pred stoletji in ni upati, da bi ji bili tako kmalu kos. Seveda pa bo tudi do tega enkrat prišlo. Pripomniti je še, da megla v Londonu zelo kvari tudi stavbe in sicer najbolj občutljive dele, zlasti okraske na gotičskih spomenikih, katere naravnost razjeda.

Vrednost posestva v New Yorku narašča.

New York. — Leta 1917 tu umrli realtor Jonas Weil je zapustil več stanovanjskih hiš, ki so bile tedaj vredne pol milijona dolarjev. Danes se ceni Weilovo premoženje, oziroma posestvo na štiri milijone.

Pretep v senatu.

Washington, 12. februarja. — Ko se je danes v senatski zbornici vršila debata o zakonu bančnih podružnic, sta se vsled tega dva senatorja vprico zborovalcev sprla in spoprijela. Senator Glass (demokrat), iz Virginije je parkrat klofutil senatorja Wheelerja (demokrata) iz Montane. Zaeno ga je vabil, da naj gre z njim v garderobno sobo, kjer bo zadeva s pestmi končana. Šele njunim prijateljem se je posrečilo nadaljni pretep ustaviti.

PRIZNANJE

Podpisana John in Mary Jakofčič, 1225 Summit St., Joliet, Ill.

čijih domovje in pohištvo ter premičnina je bila ob eni uri zjutraj dne 26. januarja, 1927, popolnoma vničena od požara na gorenjem naslovu, sva imela isto vse zavarovano pri J. Klepec Agency, 107 N. Chicago St., Joliet, Ill., in sicer v treh (3) policah pri Citizens Insurance Co. of Mo. (St. Louis), subs. Hartford Fire Insurance Co., sva danes resnično prejela tričke \$3,000, \$1,000 in \$500) v popolno pokritje (brez odbitka) naših vseh treh zavarovalnih police.

Iz tega razloga se hočeva tem potom najlepše zahvaliti J. Klepec Agency, kakor tudi Citizens Insurance Co. of Mo. (St. Louis), subs. Hartford Fire Insurance Co., sva danes resnično prejela tričke \$3,000, \$1,000 in \$500) v popolno pokritje (brez odbitka) naših vseh treh zavarovalnih police.

Za nadaljna pojasnila pišite na:

Mrs. Neža Pelko, Box 86., Summit, Ill.

zens Insurance Co., za vso prijaznost in točnost v tej zadevi. Publikacija tega je dovoljena.

Podpisa: John Jakofčič, I. r. Mary Jakofčič, I. r. 1225 Summit St., Joliet, Ill. Joliet, Ill., 9. febr., 1927. (Adv.)

Proda se

posestvo v vasi Gornje Loknice, št. 15, fara Trebelno, okraj Mokronog na Dolenjskem. Posestvo obstoji iz hipe, treh poslopij, vrta, dveh njiv, treh travnikov, vinograda, dveh pašnikov in dveh gozdov.

Za nadaljna pojasnila pišite na:

Mrs. Neža Pelko, Box 86., Summit, Ill.

Slovensko stavbinsko podjetje se priporoča Slovencem in Hrvatom. Delamo hiše po najnovejšem slogu kakor kdo želi. Vprašajte nas za načrte in cene. Svoji k svojim

M. C. Gregory Bros.
1222 N. Broadway St. Joliet, Ill.
Telefon 3343

Največja slovenska unijska tiskarna

v Zedinjenih Državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovin.

NAJNIŽJE CENE TOČNO POSTREŽBO LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

PLAČILNE KNJIŽICE

odobrena od gl. odbora K. S. K. Jednote, najbolj priročne za članstvo K. S. K. J. imamo v zalogi. V svojem lastnem poslopu.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

For the use of English speaking members of K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan. Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Official notices, Sporting and Social news and other features

THE FUTURE LEADERS OF OUR FRATERNAL UNION

In the last issue of the "Glasilo" the following editorial was published in the Slovenian language, and is herewith published for your approval:

Dear young brothers and sisters:

On April 2nd, 1927, our fraternal organization will celebrate its 33rd birthday. For a man this is in general the golden age. According to the law of nature, each generation supplants another and this law will continue to operate for thousands of years to come.

We cannot assert this of the fraternal organizations, because their existence depends upon circumstances and conditions having no secure basis. Many old line fraternal organizations in America were compelled to cease their business for various reasons. They became insolvent for the reason of shortage in their funds, or because a majority of their members were taken by death. This occurred chiefly, as those old line organizations had not the right business system, and also because they did not welcome the young members into their membership.

As certain families, some generations, and nations are dying out without successors, with the same fate will also meet all of those fraternal organizations, who do not regard their future leaders — the young members. This fact was proven, and convinced also our organization some eleven years ago, when we started to operate the juvenile department. If our K. S. K. J. would have started this eminent department 33 years ago, we would have today at least three times as many members under the banner of our benevolent Mother. Surely, to accomplish this years ago, it was difficult and impossible, as certain State insurance commissions prohibited such juvenile departments in connection with fraternal organizations. The creation of juvenile departments was mostly opposed by regular insurance companies, who nowadays are looking with jealousy and envy at the great success of fraternal juvenile departments.

As we, the prime American Slovenians are day by day, drowning in the sea of Americanism, and because no immigrants are coming from the old country, the fate of our nation is most probably, apparent extinction. Perhaps within ten to sixteen years our Slovenian national character in connection with the K. S. K. J. will undoubtedly change. The official Slovenian language will have to give place to the English language as the common, literal official language of this country. The result of this will be, that most all of our subordinate lodges will hold their monthly meetings in the English language only. English will also be adopted as the official language of the K. S. K. J. We are also of the opinion that the XX. General convention will be held in the English language only. This is a logical prediction and easily understood. Within 16 years, many of the old society members and also old delegates will die. Their places will be taken by the young members born in this country, who do not understand our mother language.

We know of a case, even at the present time, that a certain old society of the K. S. K. J. is conducting its monthly meetings in the English language. Scarcely one-tenth of the charter members of this society are still alive; the rest, or nine-tenths being American born. The minority had to bow to the majority.

We also can frankly state, that most probably, at the time of the XX. convention, our "Glasilo" will be published in the English language only. This prediction can be applied not only to our "Glasilo," but also to all other official organs of the remaining Slovenian fraternal organizations.

We are also almost certain, that at the next coming general convention the name of our organization will be changed into one that will be more applicable to our younger members. This change nearly came into effect at the last convention. Among the total number of delegates, only 89 cast their votes against the proposed change. Two-thirds of the votes of the delegates (121) would have been sufficient for the amendment, and our organization would have today a different name.

Dear beloved, young members: The inheritance, that we perhaps, within a few years, are going to bequeath you, will be enormous. Our correct system of operating the over one million dollar organization will give you the opportunity to cultivate this fertile field of fraternalism, and reap its fruits for many years to come.

You will be the ones to take care of us when our strengths will diminish or cease to function. You will try to preserve the good name, traditions, character and moral of your ancestors, who organized this noble fraternal organization. Please — be careful, and keep forever the constitution and principles of our organization.

You are going to visit us and console us in time of our misfortunes and sickness. You will help us with various benefits; you will be in charge of our funeral. Therefore, you will receive the most benefit for such deeds. Remember, we are living and working for you, in order that you will derive our insurance benefits.

Our benefit fund today totals over \$1,600,000. This, hard saved money does not belong to us, but to you. We will not be able to take a single cent with us, when our time approaches to pass into Eternity.

Today, we are earnestly asking you: Keep in reverend memory all of the pioneers of the K. S. K. J. Do not forget the thousands of its laborers (workers), who are going to bequeath you such a great inheritance. Work therefore, prudently and cautiously in order that you may achieve a still greater success.

This article we publish today on the occasion of the new method of publishing in the "Glasilo." The last convention arranged for you a whole page at your disposal every week. Read the matter over carefully, and step in the line of the diligent contributors. This applies not only to the members of the juvenile department, but also members of the Senior department are urged to help make that page a success. You wanted

Some Important Facts About Our K. S. K. J.

K. S. K. J. (Slovenian Catholic Union) is the first and oldest Slovenian fraternal organization in this country. It was founded in Joliet, Ill., thirty-three years ago, the exact date being April 2, 1894. At this time there were but twelve subordinate lodges, the total membership consisting about 300 charter members.

No one would have thought that such a small group of members would grow into the organization as it now exists. The growth was steady, and at present the Jednota numbers 172 lodges, with total membership of 19,011 in the Senior department, and 11,585 in the Juvenile department. The total membership at the present time is 30,596.

After 20 months of its existence the K. S. K. J. had in its treasury only \$797.98. On December 31, 1926 it amounted to \$1,685,181.56. During the past thirty-three years the K. S. K. J. paid different benefits and claims in the sum of \$2,385,134.

Our K. S. K. J. is the only Slovenian Catholic fraternal organization in the U. S. A. Not only has it done a great part in helping widows, orphans and unfortunates, but it has been a deciding help in the building of Slovenian churches and schools throughout the country, extending to various cities and towns that our Slovenian people inhabit.

The K. S. K. J. is safe and sound in all ways. Regarding its past and its present status, no young American Catholic Slovene should hesitate to become its member and boost it to the utmost.

Patently Waiting.

As one passes through the lively neighborhood of Collinwood, he notices the prevalent air of anticipation. It is not because of a dance or party, weener roast or hike, nor, is it because of a checker game or tating contest. It is on everyone's lips this forthcoming event. All one can hear talked about, is to the tune of something like this:

"Are you going? I can't hardly wait. I'll go if I have to pawn my watch for a rail ticket," or "It won't be long now."

What is it all about? Well, plans are being made to have the Collinwood Sports of Cleveland, O., pack their baseball duds and hop a train for Illinois. The date that is being considered is the Decoration Day holidays. While in the Prairie State, the Sports will endeavor to wrestle the scalps of the Waukeganites, and the Joliet batsmen.

Judging from the present talk, the Sports will take a large delegation of rooters, who are convinced that they can assure the people in the West, that they are the ones who are going to put the "noise" in Illinois.

The Sports say: "We'll be there with bells on."

An old bachelor says the friendship of two women is always a plot against a third.

the page; you have it. The editor of the page will do his best to make the page interesting and attractive to all.

Finally, we beg you, young American Slovenes, to BOOST our Union; invite new young people into our Union; attend the monthly meetings and express your opinions frankly as they play a great part in the progress of our Union, and last, but not least, do not forget this page of yours.

Frank Kern Expected to Shine

Out in the West, where men are men, there is a peppy lad known as Frank "Kackie" Kern. He hails from the town of Waukegan, Ill., and is well known among the Cleveland K. S. K. J. sport people. He was one of the outstanding stars in the K. S. K. J. championship tilt last October.

Now, he is in line for a regular job on the lineup of the Chicago Cubs, and judging from the writeups of noted sport writers, he will make the grade.

Brother Kern is 22, tips the scales at about 160, measures about 5 feet 9, and in general is an all around athlete. He is a clever bowler and at basketball he is a "wizard."

He received his baseball training while at St. Bede's College at Peru, Ill. After two and a half years' attendance there, he carried off two letters in baseball, two in basketball and three in football. Taking all in all, he is a real athlete.

He was first linked with the Wichita Falls team of the Texas League. Altho he was a second baseman, he was assigned an outfield position on that team. After a short trial with this club, he was released to McAlester, Okla., of the Western Association. After a few months of service on the latter, he was left in the open, as the team was forced to relinquish its franchise in the organization. Incidentally, the manager of the Okmulgee club of the same league offered Kern a berth, and from July 4th until the close of the season, he played ace high ball. At the climax of the season, he boasted of a batting park of .347, for a total of 147 games. During his first year in organized baseball he turned in 197 swats for a total of 293 bases. Of these, 30 were doubles, 6 triples and 18 were four-base circuit clouts.

Twelve sacrifices and 22 steals are also marked to his credit. In one particular series he squeezed out 11 safe hits in 14 times up, and on two different days of the season he fattened his percentage by slamming five hits out of five times up.

Brother Kern is now in pink condition and is waiting for the curtain. He can rest assured that we will pull for the Cubs. We wish him the best of luck.

A small boy who had recently passed his fifth birthday was riding in a suburban car with his mother, when they were asked the customary question, "How old is the boy?" After being told the correct age, which did not require a fare, the conductor passed on to the next person.

The boy sat quite still as if pondering over some question and then, concluding that full information had not been given, called loudly to the conductor, then at the other end of the car: "And mother's 31!"

At the age of 16 a girl imagines the average man is all soul, but at the age of 30 she knows he is mostly stomach.

Supreme Board Favors K.S.K.J. Baseball Teams

During the last season the K. S. K. J. Baseball teams were required to stand their own expenses on their trips. At the last meeting of the Supreme Officers at Joliet, Ill., a favorable move was made by the board. Brother Joseph Zalar, Supreme Secretary of K. S. K. J. is much to be thanked for, as he proposed the motion.

The following is a clipping of procedure of the meeting, held on January 22nd, in the afternoon:

"Next in order came the discussion of the K. S. K. J. Baseball league. As to the latter Brother Zalar proposes, that the K. S. K. J. should go hand in hand with the teams in a financial way, to create more interest in the sport."

"Brother Opeka is of the same thought, and advises that a special fund should be allotted to the teams. Brother Gospodarich makes a motion to that effect and is seconded by Brother Hochevar. Brother Hochevar also adds, that Brother Zalar be given the power to do as he sees fit, in regards to managing and disbursing the funds to the Baseball clubs, as likewise to other Sport clubs."

"Brother Hochevar motions, seeing that the Sport clubs are a valuable advertising asset to the K. S. K. J., he proposes the establishment of a fund not less than \$500 (Five hundred), which is to be taken from the expense fund, and used whenever needed. This motion was seconded by Brother Opeka and unanimously carried by the board."

Now, that the Supreme board has taken an interest in the welfare of the Sport clubs, the sailing will be a little easier than it was last year.

ST. STEPHEN'S PARISH BOWLING LEAGUE CHICAGO, ILL.

Team Standing Feb. 5.			
	Won	Lost	Ave.
St. Stephen's	18	3	718
Holy Name Jr.	13	8	710
St. Mochorus	8	13	679
St. George	3	18	618
Individual Averages			
Zefran	9	208	173
Tomazin	9	189	154
Palacz	17	209	151
Kozjak	21	192	151
Bicek	21	183	151
Zabkar	21	196	148
Praster	21	189	147
Predovich	21	213	143
Merlak	21	182	142
Koscak	21	193	141
High Team Series.			
St. Stephen's			2292
High Team Game.			
St. Stephen's			823
High Individual Game To Date.			
Predovich			213
High Individual Series.			
Zefran			550

Two Irish soldiers began to talk about home affairs. One of them explained that his wife's name was Maggie Murphy.

"A fine girl, too," remarked the other.

"Do you know her?" asked the husband.

"Know her? Why yes. One day she was out boating with me and we came to an island, where we landed. 'Maggie,' siz Oi, 'it's either ye kiss me or I drowns ye.'"

"And—and did ye kiss her?" gasped the jealous husband.

"Was she drowned?" the other asked slowly.

BABBLES

Once more will I attempt to bore you. I wonder if the women of today know of the things other than shaving and getting haircuts, that bother the average young man. First, it's Christmas presents, then the birthday comes around. Now, in this month of February, we have a day that costs us young men a few dollars. It is no other than the day of hearts, St. Valentine Day. It sure is a good thing that it isn't a day of diamonds, otherwise. Wow, good-bye, pay check. Christmas comes, but once a year, as does her birthday, or St. Valentine's Day, but, "stokrat hvala," the day of diamonds comes, usually, once a life time. Of course, some American folks get what they call, the de-worse, and consequently their calendar is so changed, that diamond day comes about six or seven times a year. To play that game, one must be a jeweler or a millionaire.

The day of clubs is almost every day for some folks as they are constantly the target, always being "panned" for this and that.

I have talked to a friend of mine and from what he said, he bought a deck of cards and sent his "best," all the hearts in the deck. That's not a half bad idea, just so he didn't forget to take the joker out. Another friend says this is the opportune time to pick a quarrel with her. The gent with the spats, however, seems to have hit the nail on the head, said he:

"Why not pick out a sweetie that has her birthday fall on the 14th of February, and goes to Europe over the Christmas holidays, and when you expect to marry, why not make it February 14?"

Pretty clever idea, something like hitting one bird with a hand-full of stones.

What did you send on the 14th? Candy seems to be the favorite, but yes, and no, many girls say "I am going to die yet." Candy is so fattening, dontchano? Flowers? No! Gum would have been pretty fair if it would be packed in a suitable package. Why send flowers by wire, or send a message over the phone or radio? There was one, who was willing to play cupid to all, and he is our Uncle Sam.

Did you stop in at Woolworths and buy the card? It may have made the girls feel good. A little sunshine in this dim world of ours will go a long way.

Voila Tout.

Short Biographical Sketches

of Missionaries who have labored amongst the Indians of the Northwest.

REV. OTTO SKOLLA, O.S.F. St. Obs.

In 1849 Father Skolla was twice visited by Very Rev. Boulanger, S. J., Provincial of his Order. The first time he remained but a short time, as he was on his way to visit the various missionary stations of his Order on the North Shore. On returning from this official visit to his brethren in Canada, he stayed with Father Skolla three weeks and preached a most eloquent sermon, which made a deep and lasting impression on all present.

In 1853 many of the inhabitants of La Pointe left their beloved island and moved to

Sand Lake and other parts of Minnesota, in obedience to instructions from the Indian Department at Washington. At last there were but ten families left. Subsequently many of them returned. Seeing his Indians thus moving away, Father Skolla wrote to Bishop Henri of Milwaukee, to give him some other Indian mission in his diocese. This was done. He was removed to the Keshena Reservation, where many Menominee Indians resided at that time.

On October 9th, 1853, he left La Pointe, amidst the sad cries and lamentation of his poor people, who tried very hard to detain him. He gave them his parting blessing and embarked. His poor Indians were never again to see him in this world. He first went to Milwaukee, via Sault Ste. Marie. The very day he arrived at the Sault, Bishop Baraga had left for Europe, and so Father Skolla did not have the pleasure of meeting his beloved countryman. He continued his journey and arrived at Milwaukee, where he stayed two weeks with Bishop Henri.

By way of Detroit and Mackinac he went to Green Bay, where he remained a few days with Father Parodin. He walked to Oconto River, which took him two days. His predecessor in the Menominee mission, Rev. Florimund Bonduel, had left on account of some trouble between the Indians. They were very much pleased to have another priest so soon and secured a deserted house, repairing it and fitting it up for a temporary church; they likewise built a small house for the missionary.

Here Father Skolla labored with his customary zeal and during his six months' stay near Stiles he baptized 150 pagans. With the help of some of his people he translated the Father, Ave, Credo, Confiteor, and act of contrition into the Menominee tongue. On Sundays the Indians used to sing during holy Mass the pious hymns they had learned in Chippewa.

At first, Father Skolla preached to them in Chippewa, and although their knowledge of that language was somewhat imperfect, they listened to him with great attention, striving to understand what was being preached to them. They would spend a great part of the evenings singing pious hymns, in which exercise they took special delight. Happiness was depicted on every face, the happiness which had its origin in the conscious possession of interior peace and the grace of God. Brotherly love, unfeigned kindness, and great joy reigned amongst those simple-hearted children of the forest. In reading Skolla's account of them we are reminded of the primitive Christians, "who were one heart and one soul."

Speaking of his Indians, he writes: "The Menominees are very quiet and good natured. There are good, fervent Christians amongst them. They hate intoxicating liquors, and it is the virtue of temperance which most powerfully impels them to embrace the Catholic faith. They dislike forbidden pleasure and feasting. When they have an entertainment they observe the rules of sobriety, modesty and edification."

(To be continued)

DEKLA ANČKA

NOVELA

Spisal F. S. Finžgar

(Nadaljevanje)

Janez je kričnil in vtaknil nogo v plot med deske, slive je stresel iz klobuka in se prijel za verejo, da skoči za njo. Ančka se je preplašila krika in se vrnila.

"Lepo te prosim, ona dva sta v hiši! Ne kriči!"
"Zakaj me žališ?"
"Verjamem ti."
Janez jo je hvaležno pogledal. Na pragu se je res pojavila Mekarica. Ančka se je hitro sklonila v travo po raztresene slive, tudi Janez ji je pomagal pobirati in ji šepetal:

"Danes teden se vse zмени na tvojem domu. Pridi popoldne, dotlej pa molči!"
"Ali bosta vse kar sama?" se ji je smehljaj približala Mekarica.

"Mama, poglejte, kakor maslo so." Mekarica je vzela slivo, ki ji jo je ponudila Ančka, in rekla:
"Ančka, ali greš z mano, da pogledava, kako je s prosom na Mali ledini?"

Ančka je segla še enkrat v Janezov klobuk po slive in odšla z Mekarico.

XII.

Ko je Janez videl, da je Mekarica odvedla Ančko s seboj na izprehod po polju, je hotel izbrabiti ta trenutek.

Stopil je v hišo.
"Dober dan, gospodar!"
Navadno je pozdravljal drugače in zato se je Mekar naglo zasuknil od računov in ga pogledal čez naočnike.

"Noo?" je vprašal zategnjeno gospodar hlapca in ga merril od vrha do tal.

"Ne zamerite, danes teden pojdem iz službe."

Janez je med stavkom dvakrat pokajal in pokazal, da ni bila lahka reč odgovoriti, kjer je tako dolgo služil.

Mekar je zasuknil stol, da je zahrčal pod teškim telesom, snel naočnike in ga motril.

"Ali prav slišim? Kako praviš?"

"Da bi bil še ta teden pri vas, potem bi šel."

"Torej si se preobedel tudi ti in kruha pijan tiščiš proč." Mekar je vstal in začel hoditi gor in dol, da so škripale deske pod nogami. Nič ni pogledal Janeza, ki se mu je plašen umeknil k peči. Oba sta molčala.

"Gospod," je zajecal Janez. Sam Bog ve, zakaj mu je rekel gospod, ko mu ni še nikoli ušla taka beseda.

Mekar je obstal in topotnil z nogo.

"Ne boš me žalil za slovo! Le poberi se, sitost presita!"

Kakor se je ustrašil Janez svoje besede, tako se je kesal Mekar pri tej priči, kar je izrekel.

"Ne jezite se, lepo vas prosim; ali sem vas kdaj žalil vsa leta? Čemu bi vas to uro, ko mi je samemu hudo."

Mekar je obstal, pomolčal, ga pogledal in nato povabil k mizi. Sedla sta.

"Torej razodeni mi, kaj te žene proč. Povej mi po pravici."

"Denar!"
"Kaj se pravi to?"
"Da bi bil prej v kajžici z Ančko."

"Torej ženska, ne denar."
"Ona, res."

"In kje je tista služba, ki bo boljša od Mekarjeve?"
"V Ameriki."

"Janez, Janez! Torej tudi ti ...?"
"Se sanjalo se mi ni o tem in več sem mislil na smrt nego na Ameriko. Ali sedaj pa moram. V par letih zaslužim, da

vam plačam kajžo, ali me pa tamkaj pokopljajo. Tako je sklep in izvedem ga."

Mekar je skomizgnil z rameni.

"Bog ti daj srečo. Žal mi je zate, toda nič ti ne branim. Povem ti pa, če se pokesaš, Janez, tebi bodo pri nas vrata vedno odprta. V soboto te plačam. Z Bogom!"

Mekar mu je pomolil roko. Stisnila sta si desnici kakor dva prijatelja in se hitro razšla ne zaradi jeze, ampak ker je bila obeh bridkost resnična in velika.

Mokarju je bilo Janeza tako žal, da celo ženi ni razodel svoje žalosti. Janez je pa molčal in hodil kot senca okrog hiše. Na vsak kot, na toporišču, na vozove, na živino, na plot, ki ga je tolikrat popravljal — na drevca, ki jih je sadil — na vse je bil privezan s stoterimi vezmi — in ko se je od vsega tega trgal, ga je bolelo in rezalo v dušo. Nič ne slutil, kaj se godi v njem, edino Ančka mu je brala žalost iz oči. Čim bolj se je bližal zadnji dan, teže ji je bilo. Med tednom se je tolažila, češ, Janez je tako moker, najbolje je ukrenil in božja poizkušnja je to zanj in zame in pokore nekaj. Zadnji dan pa ni zmogla nobene misli več; v drvarnici je pokleknila preden in dvignila roke:

"Janez, ostani, grem jaz; tri leta niso večnost. Bog je tako dober."

In on je stisnil njene povzdignjene roke in jo potegnil k sebi.

"Ančka, grem, vidiš, samo zato grem, ker si ti edina na svetu in je ni nobene več zame."

V soboto sta se z Mokarjem pobotala za plačo. Gospodar mu je navrgel par desetakov za popotnico. Janez se je branil.

"Vzemi, naj bo za božji denar tebi in meni. V trpljenje in nevarnost si greš služiti ženo. Bog naj ti blagoslovi poštenje kakor očaku Jakobu. Kajža te počaka, zanesi se name!"

V nedeljo je Mekar postavil pri obedu pred družino veliko mero boljšega vina. Sam je natočil in napil Janeza in ga pohvalil za zgled in posnemanje.

Družina je vsa osupla strmele v tako novico. Ančka je zbežala v kamro, Mekarica je šinila kvišku, se uprla v boke in sakala z odprtimi usti in jezna pogledovala moža in Janeza, dokler ni izustila: "In vse to za mojim hrbtom" ter odburila iz sobe.

Janez je zahvalil gospodarja in se poslovil od družine:

"Nikar kaj ne zamerite."

In ko jim je začel segati v roke, se je Lukec obrisal z rokvom, ženske so iskale predpasnike, celo Miha je izjecal zadnji:

"Oh, oh, zakaj greš?"

Vsi poparjeni so vstali od mize in se razkropili. Janez je pa zadel kovček, da gre h kajžarju Antonu.

Mekar je gledal s hodnika.

"Janez!"

Namignil mu je z glavo in ga poklical gor.

"Do nje moraš, do mame!"

"Ves sem zbežan," se je opravičeval Janez in šel za Mokarjem v sobo.

"Mama, ne jezite se. Menda je tako božja volja."

"Veš kaj, ne bi bil šel, da sem kaj vedela. Treba ni tega, zares ne. Ker ste pa tako skrivali, kaj morem za to?"

"Mama, saj se kmalu vidimo in potem bomo sosedje, kajne. Ančko vam priporočam, mama."

Imejte jo radi, do smrti bom hvaležen."

Janezu se je tresel glas.
"Ne boj se zanjo. Z Bogom!"
"Z Bogom!"

(Dalje prihodnjé)

Grozna najdba.

South Bend, Ind., 11. februarja. — Danes je našla tukajšnja policija na severni strani mesta v reki sv. Jožefa razkosano žensko truplo brez glave, rok in nog; oblasti marljivo iščejo še te ude. Policija ne more dognati, kdo je bila ta ženska; vendar pa sumijo, da je to morda Mrs. Lorey Price iz Marion, Ill., koje soprog je bil nedavno od neke tolpe tudi umorjen.

Tatvina na parniku.

San Pedro, Cal., 12. februarja. — Vsi potniki in mostvo semkaj dosepelega parnika "Columbia" so morali ostati na parniku vsled preiskave, ker je bilo iz kapitanove blagajne ukradeno za \$51,000 gotovega denarja.

Zavraten sovražnik.

Influenca je zavratna sovražnica prve vrste. Ko včasih pustite svoj dom, vsi veseli in brez skrbi, vas ta bolezen čaka kje v zasedi in zahrbtno. Ko pridete domov, prinesete s seboj polno kali bolezni v svojem telesu. Ako čutite kake znake

te bolezni, pustite delo in vlezite se takoj v posteljo; glavna stvar pri tem pa je, da si izčistite črevesje. V to svrhu je Trinerjevo grenko vino izborno sredstvo; to vino bi morali imeti vedno pri rokah. V tej deželi je številno družin, ki se ravna po tem navodilu. Mrs. G. H. Kincaid nam je pisala dne 14. januarja iz San Felixa, Tex., sledeče: "Brez Trinerjevega vina doma mi nikakor ne moremo prestajati." Dobite ga v kakrni ali pri prodajalcu zdravil. Vprašajte tudi za Trinerjeve tablete zoper prehlad 30 centov in Trinerjev olajševalni kašlja mali 25, veliki 50 centov; ta zdravila sta v tej dobi zelo priporočljiva. (Adv)

Prvo letošnje

Skupno potovanje v stari kraj

priredimo na francoskem parniku "PARIS", ko odpluje iz New Yorka

NA 23. APRILA 1927

"Paris" je zlasti za tretji razred priznana najboljši parnik. Kakor na dosežanjih skupnih potovanjih se bodo tudi to pot nudiše našim potnikom razne posebne ugodnosti in naš zastopnik bo potnike spremljal prav do Ljubljane.

Potniki naj se čim prej prijavijo, zlasti ne-državlani, da jim bomo mogli preskrbeti še pred odhodom po vratno dovoljenje (Permit), na podlagi katerega se bodo lahko nemoteno vrnili nazaj v Ameriko.

Drugo skupno potovanje se vrši istotako na parniku "Paris" in sicer 4. junija.

Razume se, da Vas lahko in radi odpravimo z vsakim drugim parnikom.

Ravno tako se vselej obrnite na nas: 1) kadar ste namenjeni poslati denar v stari kraj;

2) če želite dobiti denar iz starega kraja;

3) ako ste namenjeni dobiti kako osebo v to deželo;

4) kadar rabite kako pooblastilo, izjavo, pogodbo, ali kako drugo notarsko listino, ali če imate kak drug opravke s stari krajem.

Slovenska banka

Zakrajšek & Česark

455 W. 42nd Str., New York, N. Y.
MRS. ANTONIJA RIFFEL,
slovenska babica
522 N. Broadway JOLIET, ILL.
Telefon 2380-J.

POZOR!!!

Najbolj priznana in pohvalna za svojo zdravila po širni Ameriki, v Kanadi in v starem kraju, katere prodajam že nad 20 let, kakor Alpen tinktura, proti izpadanju in za rast moških in ženskih las. Bruslin tinktura zoper sive lase, od katere postanejo lase popolnoma narumni kakor v mladosti. Fluid zoper revmatizem, trganje in kostbol v rokah, nogah in križnicah. Vsake vrste tekočine in mazila za popolnoma odstraniti prahute in drugo nečistost na glavi, mozolce, pege in druge izpuščaje na koži, srbečico, lišaje, rane, opekline, bule, turove, kraste, kurja očesa, bradavice. V zalogi imam tudi prašek za potne noge itd. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zastonj. Vsa družina bi morala imeti moj brezplačni cenik za svojo lastno korist.

Jacob Wahčić, 1436 E. 95th St. Cleveland, O. near Superior and Wade Park Ave.

JAVNA ZAHVALA

rabil sem vašo Alpen Dragi g. Wahčić: Po-Tinktura z najboljšim uspehom za kar se vam lepo zahvalim in vas želim vsakemu rojaku priporočati, da se v takem slučaju zanesljivo do vas obrne. Vas pozdravljam zdravim Joseph Jakse-tich, 722 1/2 Dickinson Str. Elmira, N. Y.

Dragi g. Wahčić: Porabila sem naročeno Alpen Tinkturo z dobrim uspehom. Moram pripoznati, da je v resnici vaša Alpen Tinktura najboljša proti izpadanju in za rast las za kar se vam lepo zahvalim. Mrs. Pavline Savich, Hartford, Ill. Box 196.

Dragi g. Wahčić: Rabio sam vašu Bruslin tinkturo proti sivim lasom od katere pripoznam, da je najboljši, nič se ne prime kože in lasje postanejo v resnici kakor v mladosti, zato se vam lepo zahvalim za pošteno postrežbo. Pozdrav Fred Tovich, 1125 S. Bend Str., South Bend, Ind.

Cenjeni g. Wahčić: Dobil sem vaše zdravilo zoper prahute na glavi, s tem sem bil jako zadovoljen, v dveh dneh sem prahute popolnoma odstranil in sedaj imam čisto glavo za kar se vam zelo zahvalim. Theo. Horvatic, Box 38, Lyndora, Pa.

Cenjeni mi g. Wahčić: Lepo se vam zahvalim za vašo postrežbo, naročil sem od vas za moje ženo, ki je imela solnčnate pike in mozolce po obrazu in v vašim hvalavrednim zdravilom se je v par dne popolnoma ilice izčistilo za kar se vam lepo zahvalim. Geo. Ostovich, 39 Kendall Ave. H. P. Detroit, Mich.

Cenjeni g. Wahčić: Dobil sem zdravilo za mojo arbočo kožo, srbelo me je tako, da je strah in od vaše Elza pomade sem to popolnoma odstranil za kar sem vam zelo hvaležen. Sam Stanovich, Box 45 Dillea Bottom, Ohio.

Cenjeni g. Wahčić: Dobil sem od vas Wahčić Fluid proti revmatizmu od katerega sem se popolnoma ozdravil tako, da se vam las tem mestu srčno zahvalim in blagovolite mi poslati še eno steklenico za mojo ženo ravno taga, ko ste meni poslali. Vas pozdravljam vam hvaležni John Putrich, Box 214, St. Davis, Ill.

Cenjeni g. Wahčić: Lepo se vam zahvalim za vašo pošteno zdravilo katerega sem od vas naročil za rano na nogi, rana se mi je popolnoma ozdravila in popolnoma izčistila, vakar vam ostanem vedno hvaležna, Mrs. Mary Kadun, Box 74 Wausaukee, Wis.

Dragi mi g. Wahčić: Poznamo vam je, da sem imel skoraj po celem življenju ture in kraste največ po plečah, po rokah, nogah in na vratu, strah me je črbelo tako, da bi bil najrajši kožo razdrupal in veliko sem skušal, da se rešim te grozne bolezni in vse je bilo zastonj, nobena zdravila mi niso nič pomagala, zadnje upanje sem imel do vas, in ko ste mi vi poslali vašo Elsu mazilo in sem ga začel rabiti, sem spoznal, da vašem zdravilu nema para in s tem sem se popolnoma v kratkem ozdravil za kar vam ostanem vedno hvaležen. Vaš rojak Geo. Gofkovich, Box 112 Mogadore, Ohio.

Cijenjeni gospodine: Ja sam imao 20 godina kurje oči na mojim nogama i svašto sam probao i dosta novaca potrošio u zalud niti jedna miedicina mi nije koristila za koje sam platilo dosti stotina dolara a od vas sam primio lijek sa kojim sam kurje oči pod-puno ozdravio i odstranio moje kurje oči i bradovice za što se mogu vam pod-puno zahvaliti, ja vaš zemljak Trif-o Kurilich, Balkan City, Constallation, Arizona.

Takih pisem imam na stotine s katerem se lahko skazem, pišite takoj po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB WAHCIC,

1436 E. 95th St. Cleveland, Ohio.

NAPRODAJ

je moderno posestvo in delavnica, njive in senožeti v Dolenji vasi št. 34, pri Cerknici.

Prodaja se tudi moderno lepo obstoječe posestvo pri Kramp-ljeh, št. 7; obstoji iz hiše, kašče (velbane), dve velike štale, skedenj, en kozolec, dva svinjaka, 22 velikih njih, senožeti za 15 glav živine rediti, velik smrekov gozd, dva velika vrta, nasajena z vsakovrstnim drevjem, vse v dobrem stanju. Prodaja se po ceni in pod jako ugodnimi pogoji. Pišite za pojasnila na lastnika:

JOSEPH ZGAJNAR

Box 475, Rittman, Ohio.
(Adv. 3-4-5-6)

Telefon urada: 740
Telefon stanovanja: 4377
WEESSE PRINTING CO.
1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL.
2. nadstropje, pri mestu
Julius G. Weese, glavna
Tiskarna in izdelovalnica štampilj in
kavčuka. Tiskamo v vseh jezikih.

Ako

hočete zvedeti za naslov kakega vašega sorodnika, znanca in prijatelja,

Ako

imate na prodaj kako zemljišče, farmo, trgovino ali hišo,

Ako

hočete da bo vaša trgovina, ali podjetje še bolj napredovalo,

OGLAŠAJTE

v največjem slovenskem tedniku

'GLASILU K. S. K. JEDNOTE'

Skupno število stalnih naročnikov sedaj znaša \$17,600. Vprašajte ali pišite glede cene.

6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio

ZASTAVE, BANDERA,

REGALIJE IN ZLATE ZNAKE

za društva ter člane K. S. K. J. izdajuje
EMIL BACHMAN
1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

JOS. KLEPEC, javni notar,

Insurance, Real Estate, Loans, Bonds.
107 N. Chicago St. Joliet, Ill.
Urada telefon 5768, doma pa 1991-JL.

Imam na zalogi že nad 14 let

LUBASOVE HARMONIKE

vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglašene.

Imam na zalogi tudi kovčke, glasove, nove gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.

Pišite po cenik na:

ALOIS SKULJ
323 Epsilon Pl., Brooklyn, N.Y.
Edini zastopnik in solastnik
LUBASOVH HARMONIK v Zdravstvih
Dravah.

Hitra
odpomoč zoper
KASLJE
SEVERA'S
Cough Balsam
Pri svojem lekarnarju

ITALJANSKE HARMONIKE.

Izdelujemo in importiramo vsakolično vrsto ročnih

ITALJANSKE HARMONIKE
ročnega dela, ki so najboljše na svetu. Jamčena deset let. Naše cene najnižje. Ponk na harmoniki nastoj našim kupecem. Pišite po brezplačni cenik.

RUATTA SERENELLI & CO.
1014 Blue Island Ave., Dept. 73, Chicago, Ill.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedline dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katere priporoča mgr. Knajp v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR

Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

Harmonike.

Kdor želi imeti v resnici dobro in zanesljivo harmoniko, naj se obrne brez skrbi name, ker izdelujem kranjske, nemške in kromatične harmonike po vašem okusu.

Pišite po cenik.
Se priporočam

ANTON MERVAR

6921 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO.

Našim trgovcem

je dobro znana uljudna postrežba naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemo od nas potom svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljna poljanila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke v čeki, izdanimi na našo banko; istotako K. S. K. Jenota v svoje popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeka, katere izmenjate lahko povsod kakor navadni papirnati denar. Vendar so bolj varni kot denar, ker je vsak ček registriran z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot \$740,000, je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST.

JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, pred.

Chas. G. Pearce, kasir.

Joseph Dunda, pomoč. kasir.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

Frank Zakrajšek

Slovenski Pogrebnik

1105 Northwood Rd.

Cleveland, Ohio

Randolph 4983

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

ALI POŠILJATE DENAR V EVROPO?

Če je temu tako, potem se vam izplača, da se zglašite in obrnete na našo banko. Mi smo v bančnem poslovanju že SEMDESET LET. Največ tega časa smo posvečali kot POSEBNOST pri pošiljanju denarja v razne kraje Evrope.

Ker smo v zvezi s svetovno znanimi denarnimi zavodi, nam je mogoče, da vam nudimo NAJNIZJO CENO PRI DENARNIH POŠILJATVAH. Zglašite se torej v naši banki.

Najstarejša in največja banka v Jolietu.

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd., N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvo:

Kadar naročate zastave, regalijske in druge, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižjo ceno. Načrti in vsaki ZASTONJI